

அம்புலிமாமா

Face to Face with Nature

சில்கா : சிறுவர் சிறுமியர் ஓடி, ஆடிச் சிட்டுப்போல் பறந்துதிரிய அவர்களது கனவுலகம் ஒரிஸ்ஸாவின் கிழக்குக் கடற்கரைப் பகுதியிலுள்ள சில்காதி. இங்கு இருக்கையில் அவர்கள் இயற்கையின் பாடங்களை நேரில் கற்றுக்கொள்கிறார். பாலின் நாரை போன்றவற்றை நேரில் கண்டு களிக்கிறார்கள்.

பெற்றோர்களே: உங்கள் குழந்தைகளுக்கு இந்த அதிசய அழகைக் காட்டுங்கள். சில்காப் பகுதிக்குக் குளிர்காலத்தில் பல நாடுகளிலிருந்து வண்ணப்பறவைகள் வந்து சேர்கின்றன. இங்கு படகுகளில் அமர்ந்து இங்குள்ள பல தீவுகளுக்குச் சென்று களிக்கலாம். நீர் விளையாட்டுகள் எல்லோருக்கும் குதூகலத்தை அளிக்கும். இந்த நீல நிறக்கடல் ஏரியில் காளிஜெய் கோவில் உள்ளது. இதைப்பற்றிய கதை உள்ளத்தை உலுக்கும்.. இந்த அழகிய சில்காப் பகுதியைப் பல புகைப்படங்களாக எடுத்து ஒன்றாகப் பொக்கிஷம் போல வைத்துப் பாதுகாத்து அவ்வப்போது கண்டுகளியுங்கள்.

For more information contact: Director, Tourism, Paryatan Bhawan
Bhubaneswar-751014, Tel: (0674) 432177, Fax: (0674) 430887
e-mail: ortour@dia.venulal.in, website: orissa-tourism.com
Tourist Offices at: Chennai: 42/18, Mount Road, (2nd Floor)
Gee Gee Complex, Pin - 600002, Telefax: (044) 8534090
Calcutta: Utkal Bhawan 55, Lenin Sarani, Pin: 700013, Tel: (033)
2443653, New Delhi: Utkalika, B-4, Baba Khank Singh Marg
Pin - 110001, Telefax (011) 3364580

அம்புலிமாமா

மதிமுகம் : 103

அக்டோபர் 2000

புன்னகை : 4

பொருளடக்கம்

தலையங்கம்	5
செய்திச்சுடர்	6
மாறுபட்ட லக்ஷ்மி பூஜை	8
வாய்ச்சொல் வீரர்கள்!	9
திருடனின் தன்மானம்	15
தங்க சிம்மாசனம்	19
மகிழ்ச்சியான தீபாவளி	25
இந்திபப் பண்பாடு	28
எதற்குப் போட்டி	32
ஆக்கப்பூர்வமான போட்டி பரிசு	35
மணமகள் தேர்வு	36
போதும் உன் கதை	39
வாக்கு தவறவில்லை	43
மகாபாரதம்	45
பாரத தரிசனம்	52
செக்கு மாடும் பூம்பூம் மாடும்	53
பரோபகாரி பழனி	56
இம்மாதம் பிறந்தவர்	60
நீந்தத் தெரிந்துக் கொள்!	61
ரூபாய் அற்பமா!	62
போட்டோ வாக்கியப் போட்டி	66

சிறப்புப் படைப்பாக

வாய்ச்சொல்
வீரர்கள்!
(வேதாளக்
கதை)

திருடனின் தன்மானம்

பாரதப்
பண்பாடு-
வரலாறு

போதும் உன் கதை

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai-600 026 on behalf of Chandamama India Limited, Chandamama Buildings, Vadapalani, Chennai-600 026. Editor: Viswam

அயல்நாடுகளில்
உள்ள உங்கள்
உறவினர், நண்பர்களுக்கு

அம்புலிமாமா

இதழை அவர்கள் விரும்பும்
மொழியில் கொடுங்கள்
அஸ்ஸாமி, வங்காளம், ஆங்கிலம்,
ஹிந்தி, குஜராத்தி, கன்னடம்,
மலையாளம், மராட்டி, ஒரியா,
சம்ஸ்கிருதம், தமிழ், தெலுங்கு

அயல் நாட்டிலும் தாய்நாட்டில் உள்ள
மகிழ்ச்சியை அவர்கள் அனுபவிக்கட்டும்

சந்தா விவரம்

எல்லா நாடுகளுக்கும் விமானத்தபாலில்
பன்னிரண்டு பிரதிகளுக்கு ரூ.900.

இந்தியாவில் தரைவழித் தபாலில்
பன்னிரண்டு பிரதிகளுக்கு ரூ.120.

நீங்கள் செலுத்தும் பணத்தை டி.டி.யில் அல்லது
மணியார்டரில் 'சந்தாமாமா இந்தியா லிமிடெட்.'
என்ற பெயர் எழுதி அனுப்பவும்

முகவரி :

பதிப்பகப் பிரிவு

சந்த மாமா இந்தியா லிமிடெட்

சந்தாமாமா பிஸ்டிங்ஸ்

வடபழனி, சென்னை - 600026.

ஆசிரியர்
விஸ்வம்

எல்லாக் கடிதப் போக்குவரத்திற்கும்
சந்தாமாமா பத்திரிக்கைப் பிரிவு
சந்தாமாமா பிஸ்டிங்ஸ்
வடபழனி, சென்னை - 600026.
டெலி/ பேக்ஸ்
4841778/4842087

ஈமெலில் சந்தாமாமா

இலிஎஸ்என்எல்.காம்

மும்பை அலுவலகம்

2/Bநாஜ் பிஸ்டிங்ஸ்

லாமிங்டன் ரோடு

மும்பை 400004

போன்:002-3887480

பேக்ஸ்:022-3889670

அமெரிக்காவில் தனிப் பிரதி 2
டாலர்கள் வருட சந்தா:20 டாலர்கள்

பணம் அனுப்ப

வேண்டிய முகவரி:

இந்தியா அப்ராட்

43, வெஸ்ட் 24வது தெரு

நியூயார்க், என்.ஒய்.10010

டெலிபோன் : (212)939-1727

பேக்ஸ் : (212) 627-9503

The stories, articles and
designs contained in this issue
are the exclusive property of
the Publishers and copying or
adapting them in any manner
medium will be dealt with
according to law.

பிழைதிருத்தம் : பாப்பீமோன் தான் முதலாவது நீளத் தாண்டுதல்
வீரர். செப்டம்பர் 2000 அம்புலிமாமாவில் ஒலிம்பிக் புதிர் வினாவில்
உயரத்தாண்டுதல் முதல் போட்டி எனக் குறிப்பிட்டது தவறு. இத்தவறுக்
காக வருந்துகிறோம்.

நிறுவியோர்
பி.நாகிரெட்டி சக்கரபாணி

இந்தியாவின் எதிர்காலம் நம்பிக்கை ஊட்டுவதே!

நம் நாட்டில் கோவையிலிருந்து காஷ்மீரம் வரை பயங்கரவாதம் தலை விரித்து ஆடுகிறது. பல அப்பாவி மக்கள் கொல்லப்படுகின்றனர். பயங்கரவாதத்தை ஒடுக்க நம் நாடு ஏராளமாகப் பணத்தையும் மனிதசக்தியையும் செலவிட வேண்டியுள்ளது. இந்த பயங்கரச் செயல்களை ஒடுக்க நாட்டின் ஆட்சியிலுள்ளவர்கள் தக்க வழிமுறைகளைக் காணவேண்டும். இப்படி முயன்றாலும் பயங்கரவாதத்தை முற்றிலும் ஒழித்துவிட முடியாது. ஏனெனில் துரோகம் செய்தல் எளிது. இதை எதிர்க்கத் துணிவும் தெளிவான நடவடிக்கைகளும், பேச்சுவார்த்தைகளும் வேண்டும். ஒரு வெடி குண்டை பயங்கரவாதி எங்கு வேண்டுமானாலும் எப்போது வேண்டுமானாலும் வீசி வெடிக்கச் செய்து மக்களை பயமுறுத்தலாம்.

இந்த பயங்கரவாதச் செயல்கள் சில வெளிநாடுகளின் பண உதவியுடன் திட்டமிடப்பட்டு செய்யப் படுகின்றன என்பது வெட்ட வெளிச்சமாகிவிட்டது. இந்நாடுகள் இந்தியா அமைதியாக செழிப்புற்று இருப்பதைவிரும்பவில்லை. இந்தியா இம்மாதிரியானவற்றைப் பல தடவைகளில் சந்தித்து வெற்றி பெற்றுள்ளது. இதை மனதில் கொண்டு நம் நாட்டின் எதிர்காலம் நம்பிக்கை தருவதாக உள்ளது என்பதை நாம் உணரவேண்டும். இந்தியப் பண்பாட்டால் உலகமே உயர்ந்திருக்கிறது. இனியும் இந்தியாதன் பண்பாட்டால் உலகை உயர்த்திவிடும்.

எனவே நம்மை யாரும் அச்சுறுத்திப் பணியவைக்க முடியாது என்பதை எல்லோருக்கும் எடுத்துக் கூறி நாம் துணிவும் நம்பிக்கையும் கொண்டவர்கள் என்பதை பயங்கரவாதிகள் மனதில் படியச் செய்வோம்.

செய்திச் சுடர்

போர் முடிவு விழா :

இரண்டாவது உலகப்போர் 1939ல் ஆரம்பமாகியது. இப்போர் நேச நாடுகளுக்கும், அச்சநாடுகளுக்கும் இடையே நடந்தது. பிரிட்டன், பிரான்ஸ், அமெரிக்கா நேசநாடுகள். ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஜப்பான் அச்சநாடுகள். இவற்றோடு ஆரம்பத்தில் சேர்ந்திருந்த ரஷ்யா பிறகு நேசநாடுகளுடன் சேர்ந்து கொண்டது. போரை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்த நேசநாடுகள் அச்ச நாடுகளைத் தோற்கடித்து ஹிட்லரின் பிடியிலிருந்து பல நாடுகளை விடுவித்தன.

நேசநாடுகளின் தலைவர்களான சர்ச்சில், ட்ரூமன், ஸ்டாலின் ஆகிய மூவரும் ஒரு உச்சி மாநாட்டில் கூடி போர் முடிந்ததாக அறிவித்தனர். இதனை இப்போது கொண்டாடும் விதமாய் ரஷ்ய மத்திய வங்கி 100 ரூபிள் மதிப்புள்ள 500 சிறப்பு நாணயங்களை வெளியிட்டுள்ளது.

பயன் முதலில், காரணம் பின்னரே!

ஒளிதான் மிக வேகமாய் விநாடிக்கு 1,86,000 மைல் வேகத்தில் பயணம் செய்வுதாக இதுவரை கருதப்பட்டு வந்தது.

ஆனால் ஒளித்துடிப்பை இதைப் போல் 300 மடங்கு வேகத்தில் போகச் செய்ய முடியும் என்று என்இசி ஆராய்ச்சிக் கழக அமெரிக்க விஞ்ஞானி டாக்டர் வாங் நிரூபித்துள்ளார். இதனால் ஒளி ஆரம்பிக்கும் போதே பூமியை வந்தடைந்து விடுகிறது என்றாகிறது. புவி இயலில் காரணம் பயனுக்கு முன்னுள்ளது என்ற நம்பிக்கை தகர்க்கப்பட்டு ஐன்ஸ்டீனின் சூத்திரமும் தூக்கி எறியப்பட்டுவிடும் போலிருக்கிறது.

அச்சப் பிழை அல்ல

பிராட்ஸ்ன் என வெளியிடப்பட்டது உண்மையில் பிராட்மேனே. ஆனால் இது உலகப் புகழ் பெற்ற கிரிக்கெட் வீரர் சர்.டொனால்ட் பிராட்மேன் அல்ல, அவரது மகனின் பெயர் தான் அது. இந்த மாதிரி பிராட்சென் என்று 30 வருடங்கள் இருக்க வேண்டியதாயிற்று. இது அநாவசிய விளம்பரத்தைத் தவிர்க்க வைத்துக் கொள்ளப்பட்ட பெயர் என்று ஜான் பிராட்மேனே பத்திரிகையாளர்களிடம் கூறினார். சர் டொனால்ட் பிராட்மேன் கௌரவிக்கப்பட்டபோது அந்த விழாவில் தன் தந்தையின் சார்பில் ஜான் பிராட்மேன் என்று தன்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டார். 1972 வரை அவர் பிராட்செனாகத்தான் இருந்தார் என்பதைக் குறிப்பிடத்தான் வேண்டும்.

தவறுகளுள்ள கடிதம்

ரஷ்யக்குடியரசுத் தலைவர் விளாடியிர் புடினுக்கு ஒரு அழைப்பிதழ் ஒரு பள்ளிச்சிறுவர் சிறுமியர்களிடமிருந்து வந்தது. அந்தக் கடிதத்தில் இரு தவறுகள் இருப்பதை குடியரசுத் தலைவரின் அலுவலக அதிகாரிகள் கண்டு திகைத்தனர். ஒரு வாக்கிய முடிவில் முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்படாமலும் அடுத்தவாக்கியம் ஆரம்பமாகும் போது முதலில் பெரிய எழுத்துடன் ஆரம்பமாகாமலும் இருந்ததே அதற்குக் காரணம். ஆதனால் அவர்கள் குடியரசுத் தலைவரிடம் அவ்விழாவிற்கு செல்லக்கூடாது எனக் கூறினார்கள். அது மட்டுமல்ல, அக்கடிதத்தை எழுதிய பெண் அன்னாபரோவாரோவா குடியரசுத் தலைவரையால் வெள்ளிப் பதக்கம் வாங்க வேண்டியவள். அவள் அனுப்பிய அழைப்பிதழில் தவறுகள் இருந்ததை அதிகாரிகள் கூறி அவளுக்குப் பதக்கம் கிடைக்காமல் செய்து விட்டார்கள். பள்ளி நிர்வாகம் இது பற்றி மேல் முறையீடு செய்துள்ளது.

மாறுபட்ட லக்ஷ்மி பூஜை

கலிங்கம், உத்கல் எனப் பெயர் பெற்றுள்ள ஓரிஸா மாநிலத்தில் பல அழகிய பழங்காலக் கோவில்கள் உள்ளன. இங்கு நடக்கும் வழிபாடுகள் மற்ற இடங்களுக்கு மாறுபட்டவைகளாக உள்ளன. இவற்றில் லக்ஷ்மி பூஜையை முக்கியமாகக் குறிப்பிட வேண்டும். (மார்கழி மாதத்தில் ஒவ்வொரு வியாழக்கிழமையிலும் ஒரு பாணையில் நெல்லை குவித்து அதை லக்ஷ்மி தேவியாக எண்ணி கும்பிடுவார்கள்.

இது பற்றி பூரி ஜகன்நாதர் ஆலயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட பழங்கதை ஒன்று உள்ளது. ஜகன்நாதர் விஷ்ணு பகவானே. எனவே அவரது மனைவி லக்ஷ்மி தேவி. ஒரு மார்கழி மாதத்தில் லக்ஷ்மி தேவி தன் பக்தர்கள் தன்னை எவ்வாறு வழிபட்டு வருகிறார்கள் என்பதைக் கண்பு புறப்பட்டுச் சென்றாள். கீழ்ச் சாதிப் பெண் ஸ்ரீயா என்பவள் செய்த பூஜையைக் கண்டு அவள் மகிழ்ந்து போனாள். அவ்வழியே பகவான் ஜகன்நாதரும் அவரது தமையனார் பலராமனும் வந்தார்கள். ஒரு தாழ்குலத்தவன் வீட்டில் அப்பெண்ணுடன் லக்ஷ்மிதேவி

நெருங்கி நின்று கொண்டிருப்பதைக் கண்டு பலராமர், ஜகன்நாதரிடம் இதைக் கூறி லக்ஷ்மிதேவியை விட்டுப் பிரிந்து வாழும்படி வற்புறுத்தினார்.

ஜகன்நாதரும் தமையன் சொல்லைத் தட்ட முடியாமல் லக்ஷ்மிதேவியை விலக்கி வைத்தார். லக்ஷ்மி தேவியும் தன் ஆபரணங்களுடனும் பணியாட்களுடனும் கோவிலை விட்டு வெளியேறிவிட்டாள். ஆலயத்தில் உண்ணக் கூட எதுவும் இல்லாது போகவே ஜகன்நாதரும் பலராமரும் பிச்சை எடுக்கக் கிளம்பினார்கள். ஆனால் லக்ஷ்மிதேவியின் அருளை இழந்து விட்ட அவர்களுக்கு யாரும் எதுவும் கொடுக்கவில்லை.

முடிவில் லக்ஷ்மிதேவி இருந்த தாழ்குலப் பெண்ணின் வீட்டு வாசலில் அவர்கள் நின்று பிச்சை கேட்டார்கள். அப்போது லக்ஷ்மி தேவி அவர்கள் மீது இரக்கம் கொண்டு தானே உணவு தயாரித்துப் போட்டாள். அதைத் தயாரித்து

அளித்தது லக்ஷ்மிதேவியே என்பது அவ்விருவருக்கும் தெரிந்து விட்டது. அவர்கள் லக்ஷ்மி தேவியிடம் மன்னிப்புக் கோரி மீண்டும் ஆலயத்திற்கு வந்து விடும்படி வேண்டவே லக்ஷ்மிதேவியும் ஆலயத்திற்குத் திரும்ப வந்தாள். இது மார்கழி மாதத்தில் நடக்கும் ஆலய விழாக்களில் நினைவுபடுத்தப் பட்டு வருகிறது.

* வடஇந்தியாவில் தீபாவளியின் போது லக்ஷ்மிபூஜை செய்யப்படுகிறது. ஒரிஸாவிலோ டிசம்பர், ஜனவரியில் தான் லக்ஷ்மி பூஜை நடக்கிறது.

வேதாளம்
சொல்லும் கதை

வாய்ச் சொல் வீரர்கள்!

நன் முயற்சியில் சற்றும் மனம் தளராத விக்கிரமன் மீண்டும் மரத்தின் மீது ஏறி, அதில் தொங்கும் உடலைக்கீழே வீழ்த்தினான். பின் அவன் கீழே இறங்கி, அதனைச் சுமந்து கொண்டு மயானத்தை நோக்கிச் செல்கையில் அதனுள்ளிருந்த வேதாளம் எள்ளி நகைத்து "மன்னனே! இந்த பயங்கரநள்ளிரவில் நீ இப்படித் தொடர்ந்து முயன்றுகொண்டிருப்பதைப்பார்த்தால் நீ உணர்ச்சி வசப்பட்டு யாருக்கோவாக்குக்கொடுத்திருப்பாயோ என்ற சந்தேகம் ஏற்படுகிறது. உணர்ச்சி வசப்படுபவர்கள் தாம் கூறியபடி நடந்து விடுவதில்லை. இதை விளக்க இரு அரச

குமாரர்களின் கதையைக் கூறுகிறேன். கவனமாகக் கேள்” என்று கூறிக் கதை சொல்லலாயிற்று.

“சண்டிபுரச் சக்கரவர்த்திக்கு அடங்கிய சிற்றரசர்கள் சந்தனபுர அரசனும், பிரம்மபுர மன்னும் ஆவர். இந்த இரு சிற்றரசர்களின் நாடுகள் அடுத்தடுத்துள்ள அண்டை நாடுகள். சந்தனபுர மன்னன் தன் மகள் சித்திரலேகாவை அருமை பெருமையாக வளர்த்து, ஒரு இளவரசன் கற்க வேண்டிய போர்க்கலைகளையும் கற்பித்தான். அவளும் அவற்றில் நன்கு தேர்ச்சிபெற்றாள்.

ஒரு முறை சித்திரலேகா காட்டிற்கு வேட்டையாடச் சென்றபோது அங்குள்ள வேடர் தலைவன் ஒரு அழகிய வெள்ளைக் குதிரைக் குட்டியை அக்டோபர் 2000

அவளுக்குப் பரிசாக அளித்தான். அவளும் அதனை அரண்மனைக்குக் கொண்டு வந்து தன் கண்காணிப் பிலேயே வளர்த்து, அழகிய, வலுவான குதிரையாக வளர்த்து விட்டாள். அதற்கு அழகிய கடிவாளமும், வேலைப் பாடுடன் கூடிய சேணமும் போட்டு அலங்கரிக்கப்பட்டது. அதனால் அதனைப் பார்த்தவர்களெல்லாம் வியந்து அதனைப் பாராட்டினார்கள்.

சண்டிபுர மக்கள் சக்கரவர்த்தியிடம் எல்லைப்புற கிராமங்களில் காட்டு யானைகள் கூட்டமாக வந்து வயல்களில் விளையும் பயிர்களை அழிப்பதாயும், அவற்றை விரட்டித் தம்மைக் காக்க வேண்டுமென்றும் முறையிட்டார்கள். சக்கரவர்த்தியும்தன்மகன் அபயசேனனை சில வீரர்களுடன் யானைகளை விரட்டி யடிக்க எல்லைப்பகுதிக்கு அனுப்பினான். அவனும் யானைகளை அடித்துத் துரத்தி காட்டிற்குள் விரட்டினான்.

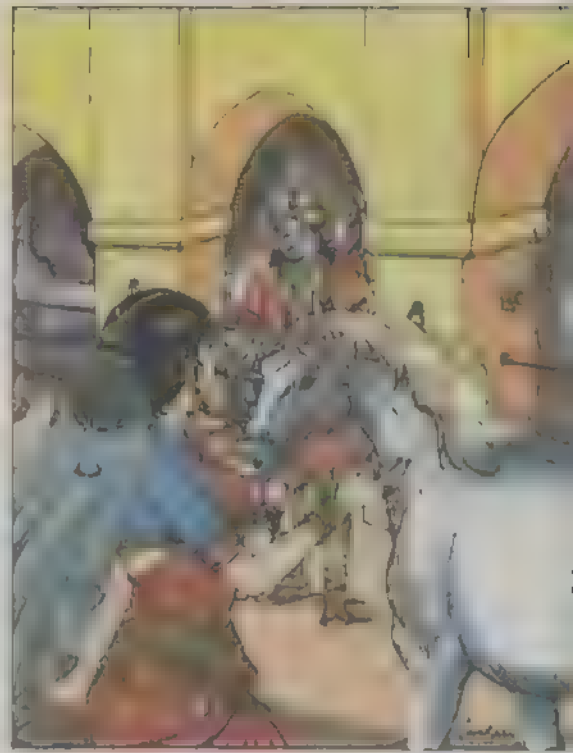
மறுநாள் அபயசேனன் தன் வீரர்களுடன் எல்லையை ஒட்டி இருந்த சந்தனபுரியை அடைந்தான். சிற்றரசன் சந்தனசேனனும் அவனைத் தக்க விதமாய் உபசரித்து, அவன்தங்க ஏற்பாடுகளையும் செய்தான். அப்போது சித்திரலேகாவைக் கண்ட அபயசேனன் பிரமித்துப் போனான். அந்தப் பேரழகி தன் மனைவியாகிப் பிறகு பட்டத்து ராணி யானால் எவ்வளவு நேரத்தியாக இருக்கும் என்று அவன் எண்ணமிடலானான்.

சற்று நேரத்திற்குப்பின் குதிரையாய் யத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த வெள்ளைக்

குதிரையை அவன் கண்டான் உடனே அவன் சந்தனசேனனிடம் "ஆகா இந்த வெள்ளைக் குதிரைதான் எவ்வளவு அழகாக உள்ளது என்றான்" சற்று அதிகாகக் குரலில், அப்போது அவர்களை இருந்த சித்திரலேகா "இளவரசே இதை நான் என் கண்காணிப்பில் வளர்த்தேன் தாங்கள் இதைவிடும்புவதால் என்காணிக் கையாகக் கருதி ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்" எனறான். அபயசேனனும் அக்குதிரை யுடன் சண்டி புத்திற்குச் சென்றான்

அந்த ஆண்டு நவாத்திரி விழாவிற்கு சந்தனபுர மன்னனைத் தன் நாட்டிற்கு வரும்படி அழைப்பு விட பிரம்மபுர மன்னன் தன் மகன் பிரம்மசேனனை சந்தனபுரத்திற்கு அனுப்பினான். அவனை அனுப்ப வேறொரு காரணமும் இருந்தது. பிரம்மசேனனும் சித்திரலேகாவும் ஒருவரை மற்றவர் விரும்பினார்கள். இது அவர்களது பெற்றோர்களுக்கும் தெரியும். எனவேதான் பிரம்மசேனன் சித்திரலேகாவைக் கண்டு பேசி மகிழ்ந்து வரட்டும் என எண்ணியே பிரம்மபுர மன்னன் தன் மகனைச் சந்தனபுரத்திற்கு அனுப்பினான்.

பிரம்மசேனன் சித்திரலேகாவைச் சந்தித்தான் அப்போது அவன் தன் வெள்ளைக் குதிரையைச் சக்கரவர்த்தியின் மகன் அபயசேனனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டதைக் கூறி "எனக்கு அக்குதிரையைக் கொடுக்கவே மனமில்லை. நம்மை விட பலமிக்க சக்கரவர்த்தியின் மகன் கேட்கிறானே என்பதாலும், கொடுக்க மறுத்தால் என்

விபரீதம் விளையுமோ என எண்ணியே அதனை அவனுக்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்து விட்டேன்" என்றான். பிரம்மசேனனும் "ஆமாம். நாம் சிற்றாசர்கள். அவன் தந்தை சக்கரவர்த்தி. எனவே, அவன் கேட்பதைக் கொடுத்து விட்டால் நமக்கு ஆபத்து எதுவும் வராது இனி அக்குதிரை பற்றி எண்ணி வந்தாதே" என்றான். அதன்பிறகு இரண்டொரு நாட்களுக்குப் பின் அவன் தன் நாட்டிற்குச் சென்றான்.

பிரம்மசேனன் தன் நாட்டிற்குப் போனபோது பழங்காலத்து அம்மன் கோவில் மதிலை இடித்துப் புதிதாகக் கட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஓரிடத்தில் சுவரை இடித்து புது அஸ்திவாரம் போடக் குழி தோண்டிய போது அங்கு

பளபளவெனரினனிக் கொண்ட நாமலை
வைரக் கல் கிடைக்கது பிரம்மபுர
மன்னன் அதை யுநதங்கக் கிடைத்தில்
பறித்து அம்மலையுந அர்ப்பணிக்க
எண்ணி இருநகரன்

அந்த நீலக்கல் கிடைத்த செய்தி
சக்கரவர்த்தியின் மகனான அபயசேனன்
னுக்கு எட்டியது தான்விரைவில் நாமலை
தந்தைக்குப் பின் சக்கரவர்த்தி ஆகப்
போவதால் பிரம்மபுரத்தில் கிடைக்க
நீலக்கல்லைதான் அடைந்து அகைகதன்
மதுடத்தில் பறித்து வைத்துக் கொள்ள
வேண்டுமென ஆசைப்பட்டான். அகனா
நீலக்கல் உடனே சக்கரவர்த்தியிடம்
ஒப்படைக்கப்பட வேண்டிய என்று
பிரம்மபுர மன்னனுக்குக் கட்டளை
அனுப்பப்பட்டது.

அக்டோபர் 2000

அதைக் கண்ட பிரம்மபுர மன்னன்
கிடைக்கவே இளவரசன் பிரம்மசேனன்
"தந்தையே! நாம் நாட்டை முதலில்
காக்க வேண்டும். எனவே நீலக்கல்லை
சக்கரவர்த்திக்குக் கொடுத்து விடலாம்"
என்றான். அந்த மன்னனும் எதுவும்
பேராயல் தலையை அசைக்கவே
பிரம்மசேனனை அந்த நீலக்கல்லை
எடுத்துக் கொண்டு சண்டிபுரத்திற்குப்
போய் சக்கரவர்த்தியிடம் கொடுத்து
விட்டுவந்தான்.

பிரம்மபுரத்தில் நவராத்திரி விழா
ஆரம்பமாகியது அதற்கு சந்தனபுர
மன்னனும், அரசியும், இளவரசி
சந்திரலேகாவும் வந்தனர் விழாவின்
கடைசிநாளன்று சக்கரவர்த்தியின் மகன்
அபயசேனனும் வந்தான். அன்று மஞ்சள்
நீரால் விழா அரண்மனையின்
முன்னால் பெரிய தொட்டியில் மஞ்சள்
கலாங்கப்பட்ட நீர் திரைப்பட்டிருந்தது.
பிரம்மசேனன் ஒரு தங்கக்குடம் நிறைய
மஞ்சள் நீரை நிரப்பிச் சித்திரலேகாமிது
ஊதரினான் அவளும் பிரம்மசேனனின்
கையில் இருந்து ததைப் பிடுங்கி அதில்
மஞ்சள் நீரை நிரப்பிப் பிரம்மசேனனின்
மீது ஊற்றிப் படைமாக்கிவிட்டாள்.

இதைக் கண்டு அபயசேனன்
பொறாமையும், ஆத்திரமும் கொண்டு
சந்தனபுரமன்னனருகே போய் "அரசே!
வருடகாக்கிகைக் கல்பகஷ்டசமியன்று
எனக்குப் பட்டாபிஷேகம் நடக்கப்
போகிறது அதே முகூர்த்தத்தில் நீங்கள்
உங்களுடைய சித்திரலேகாவை எனக்குத்
தருமனாய் செய்து வைக்க வேண்டும்.

தெரிந்ததா?" என்று அதிகார
தோஷணையில் கூறினான். அதைக் கேட்ட
சந்தனபுர மன்னன் என்ன செய்வதெனத்
தினைக்கலானான்.

மன்னன் பதில் எதுவும் கூறாது
இருங்குதுகண்டு அபய சேனன் கோபமாக
நிங்குளம் மீசன்மகனானானக்குவிவாகம்
செய்து வைக்கவிட்டான். அவனானான
பட்டத்து ராணியாக்கிச் சென்றானானக்கு
வழி தெரியும்" எனினான். அனாதர்சற்று
துரக்கில் சின்றி இருக்கிறார்ம சேனன்
கேட்ட விடம் தரக்கூடாதுகாலின்சநகை
யை அணுகினான். அவளது தகைகரியா
எதுவும்கூறாமல்நின்றான்.

அப்போது அபய சேனன்சந்தனபுர
வைப் பார்த்து "நீ விரைவில் என்
மனைவியாகப் பட்டத்து ராணி ஆகப்
போகிறாய் அகனான் தான் உங்களை
மனைக்குப் பட்டம்வைப்பான்" என்று கூறி
எனனச்சரிப்புசெய்தான். அது சீர்த
ரத்திரகோகா இனனச்சரி இத்த
விவாகத்தில் எனக்கு கொஞ்சமம்
விருப்பமில்லை தான் போரொருளை
மனைக்கெடுத்து நாம் கொஞ்சம் மன்
நீர்மனைத்துவிட சான்"எனினான் அதைக்
கேட்ட அபய சேனன் "இருக்கிறான்"
சேனனையாமனைக்குப் போகிறாய்"இனா
னானசற்றுசான்மனை உனக்கெதையம்
எனகநகையின்சிறுமசனா நான்கே
என்கநகையின்சொல்லி இத்தகாத்கள
மீதும்படை எதகதுத்தாக்ககசொல்லப்
போகிறான் இத்தபிரம்மசேனனைச்
சிறைப் பிடித்து இனனைக் தூக்கில்
போடுவேன். உன்னைக் கைப்பற்றி
அம்புலிமாயா

மனைக்கு கொடுக்கான் கொடுக்கான்"
என்றான்.

அப்போதுபிரம்மசேனன் துறக்கத்த
இனனச்சேனனாமனைவியாகப்
எங்களது விவாகத்திற்கு எங்கள்
பெயர்ப்பரிசின் அச்சனைசன்சிறுமன்
உக்கா அனகையின்சிறுமகனானான
சககாதாககரினமீதுபடை எதப்பது
முறையல்ல" என்று பணிவுடன்
கூறினான். அப்போது அபயசேனன்
மேலும் கோபம் கொண்டு "ஏய்!
எனனின்சககரினமீதுபடை போதும்
எனனின்மனைவியைமனை இத்தகாத்"
என்றுகத்தினான்.

அப்போதுபிரம்மசேனன்தன்வாளின்
மீதும்துறக்ககது இனனச்சேனனம்
சககரினமனை இத்தகாத்ககது

கொள்ள நாம் இ நவ தம் வாய் போர் புரிவோம். அதில் உயிர் தப்பியவர் சித்திரலேகையை மணந்து கொள்ளாட்டெ அப்போது நம்முன்னுந் திகழியுப போர் பற்றிய பயம் ஏற்படாது. உயிர் சீத பார் பொருட்சேதமும் ஏற்படாது. உம், உங்களை வானை எடுத்து வலிபுடைய சண்டையிட வாருங்கள்" என்று கம்பிரமாகக்கூறினான்.

அதைக் கேட்ட அபய சீசனான கைகத் துர் போலான பிறகு அமைதியாக பிரம்மபுர இளவரசர் தம் இ நவ ரினை யோ வாய் போர் எதிர்த்து நீட்டி சித்திரலேகையை மணந்து கொண்ட கைகத் துர் வாழ்வுகள் தான் இப்படிப் பண்பற்ற மறையில் பேச நடந்து கொண்ட தந்தையனை நீங்கள் இ நவ தம் மன்னியுங்கள்" என்று வேண்டினான்.

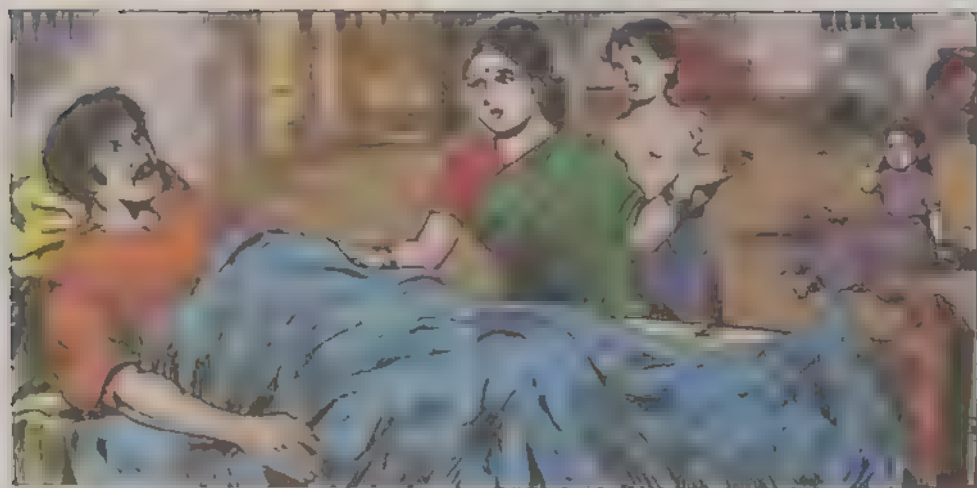
வேதாளம் இக் கதைபைக் கூறி "ஒள்ளைசு தகனாயை அபய சீசனன் கேட்ட துர் சித்திரலேகை அதை அவனுக்குக் கொடுத்தாள் பிரம்ம சீசனனுடன் நீங்கள் கல் கேட்கப்பட்ட தும் அபய சீசனன் தந்தையிடம் கொடுக்கான் இ நவ தம்

அவர்கள் அபய சீசனனிடம் பாயப்பட்டார் களவென்று தெரிகிறது. ஆனால் இருமணம் என்பதும் சித்திரலேகை மறுத்தாள் பிரம்ம சீசனன் அபய சீசனுடன் வாய் போர் புரியத் தயாரானான். அப்போது அபய சீசனன் பணிந்து போய் பிரம்ம சீசனனை சுகுலேகை அனையாணக்கட தம் என்னாண் இ நவ து நகரமாய்க்களம் வாய் சீசனன் வாய்க்கை தான்" இக் கைகத் துர் தாயை பகைகூறியிடில் உன் தன்மை வலிபுடைய சுகுலேகை விடும்" என்றது.

விக்கிரமனும் "தம் தனிப்பட்ட வாய்க்கைகளை மூன்று நாட்களுக்கு தாம் ஏற்படும் என்பதை இரு அபய துர் பகைகூறும் உணர்ந்து உணர்வாந் தனையின் அடிப்படை யிலிருந்து சுகுலேகை எண்ணியதால் தான் எல்லாம் நல்ல விதமாக முடிந்தது" என்றான்.

விக்கிரமனின் சிவான இ நவ து திவால் அவனது கொண்ட கையை போ அவன் கை நது வந்த உட போது லேகை வாய் உட்கைகூறிய போய் மீண்டும் மருமக மரத்தில் ஏறிக் கொண்டது.

திருடவின் தன்மானம்!

[illegible]

குடிமிசுதியால் வேலப்பனின் உடல்

பணம் கொடுக்கவில்லை.

[illegible][illegible]

கொடுத்துவிட்டு அவரிடமிருந்து பணத்தை வாங்கிக் கொண்டாள். பிறகு வைத்தியரை அழைத்து வந்து தன் கணவனுக்கு வைத்தியம் செய்யச் சொல்லி அவன் அவருக்குப் பணம் கொடுத்தாள். வேலப்பனும் ஒரு வாரத்தில் உடல் தேறி குணம் அடைந்தான்.

பொன்னாயி வேலப்பனை அழைத்துக் கொண்டு பரமேஸ்வரனைப் போய்ப் பார்த்தாள். வேலப்பனும் அவருக்கு நன்றி செலுத்திவிட்டு அங்கு நுழைப்பாகத் திரும்பினாள். அப்போது பரமேஸ்வரன் "எங்கே போகிறாய்? உன் மனைவி எழுதிக் கொடுத்த பத்திரத்தின்படி மூன்று ஆண்டுகள் என்னிடம் நீ வேலை செய்தாக வேண்டும்" என்றார். அப்போது வேலப்பனைச் சுற்றி நான்கு மட்டு மனிதர்கள் வந்து நின்று கொண்டார்கள்.

தான் தப்ப வழியில்லை எனக்கண்ட வேலப்பன் அவர்கூறியபடி நடப்பதாகக் கூறினான். பரமேஸ்வரனும் "நீ சிறைச் சாலையில் கைதிகள் அணியும் உடைகளைத்தான் அணியவேண்டும். காலை யில் உனக்குப் பழைய சோறுதான் கொடுக்கப்படும். அதை உண்ட பின் நீ நான்கு மணி நேரம் வேலை செய்யவேண்டும். உன் மனைவி மதிய உணவு கொண்டு வருவாள். அதை உண்ட பின் சற்று இளைப்பாறி மீண்டும் வேலை செய்யத் தொடங்கி நான்கு மணி நேரம் வேலை செய்து விட்டு வீட்டிற்குப் போகலாம். இரவுப் பொழுதை உன் வீட்டில் கழித்து விட்டு மறு நாள் காலை வேலை செய்ய ஏழு மணிக்குள் இங்கு வந்து விட வேண்டும். தெரிந்ததா?" என்றார். வேலப்பனும் தன் மனைவி எழுதிக் கொடுத்த பத்திரப்படி பரமேஸ்வரனிடம் வேலை செய்யலானாள்.

ஒரு வாரத்திற்கு அவன் ஒழுங்காக தினமும் வேலை செய்த போதிலும் அவன் தான் சிறையிலடைக்கப்பட்ட கைதி போல இருப்பதாகத்தான் உணர்ந்தான். அதை தினமும் இரவில் தன் மனைவியிடம் கூறி முதலில் தான் அணியும் சிறைக்கைதி உடைகளை மாற்ற வேண்டுமென்றும், தான் அணியும் உடை தன் மனைவியைப் பாதிக்கிறது என்றும் கூறி வேதனைப்படலானாள்.

தன் கணவனின் மனவேதனையைக் கண்ட பொன்னாயி பரமேஸ்வரனிடம் போய்த் தன் கணவனின் மனவேதனையைக் கூறி, அவன் அணியும் உடைகளை மாற்றும்படி வேண்டினாள். ஆனால் பரமேஸ்வரனோ, "அதெல்லாம் முடியாது. பத்திரத்தில் எழுதியுள்ள படி

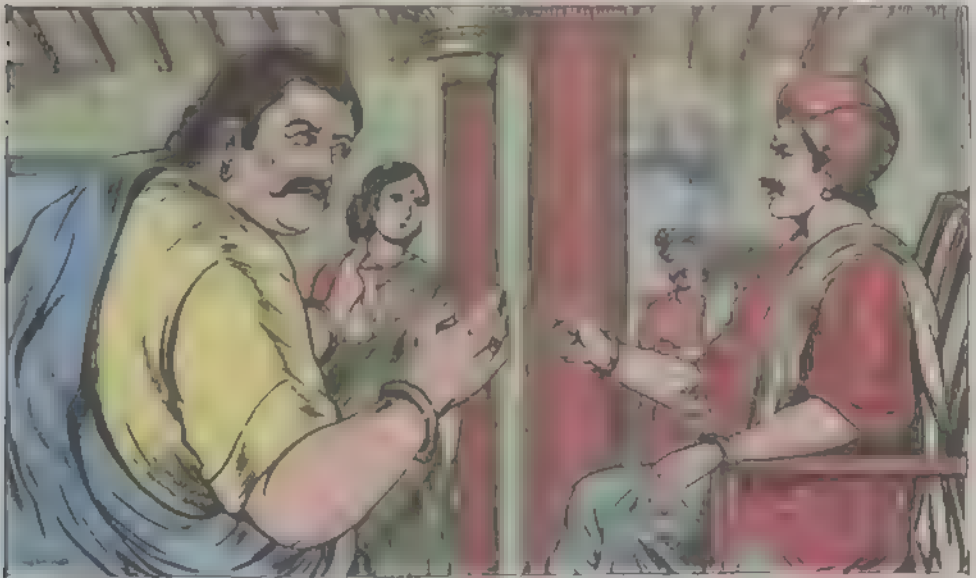
அவன் நான் சொல்கிறபடித்தான் புன்று ஆண்டு காலத்திற்கு நடந்தாக வேண்டிய என்று கூறிவிட்டார்.

பொன்னாயி அது கேட்டுத் திகைத்து ஊர் கிராம அதிகாரியிடம் முறையிட்டான் அவரும் பார்வையிட்டு வரவரசு சொல்லி அவரிடம் நீங்கள் இங்கு பொன்னாயியின் கணவன் வேலையனை உங்களிடம் வேலைக்கு அமர்த்தக் கொண்டு அவனை ஒரு கொச்சுடைய போல நடத்துகிறீர்களே அவனுக்கு விருப்பப்படி ஆடைகளைக் கூட அணிவது விடாமல் சிறைச்சாலைக்காக அணிவது ஆடைகளைத் தான் அணிய வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்துகிறீர்களே அவன் என்ன நிபுடியாவிட்டான் அம்மாதிரி ஆடைகளை அணியா அவனுக்கு தன்மானம் என்று ஒன்று இருக்காதல்லவா அவன் உங்களிடம் வேலை மட்டும்தான் செய்ய வந்தானே பொடிய அவனது மற்றவி நப்பங்களை எல்லாம்

தடை செய்ய நீங்கள் யார் உங்களுக்கு அந்த உரிமை ஏது?" என்று கேட்டார்.

பாம்புவாறும் சிதறுக்கொண்டே வேலையனை நியமனகான் மேலும் அவன் விருப்பப்படி மூன்று ஆண்டு காலத்துக்கு முடியது அந்தக் காலம் முடியும் வரை தான் சொல்கிறபடிதான் வேலையனை நடப்பான் என உறுதி கூறி அவனுடைய விருப்பப்படி என்னையினைக்குப் பதவியை எழுதுக கொடுத்தி நுக்கிறான். அகலால் அவனை கனவா அவன் எவ்வாறு அணிய வேண்டும் என்று கூற எனக்கு உரிமை உண்டு" என்றார்.

கிராம அதிகாரியும் பதவியைச் சரிதான். அனால அவனுக்கு உட்கனவானம் என்று அனால இருக்க சிறைக்கைகி போல அனால அணிகதால் அவன் மனம் வேகனவப்பதற்கு இதைகதான் பொன்னாயியார் எண்ணிப் கூறி முறை யிடுகிறார் கிதான்னைப் போலத் தன் கணவன் அவன் அணிய வேண்டும் என்று

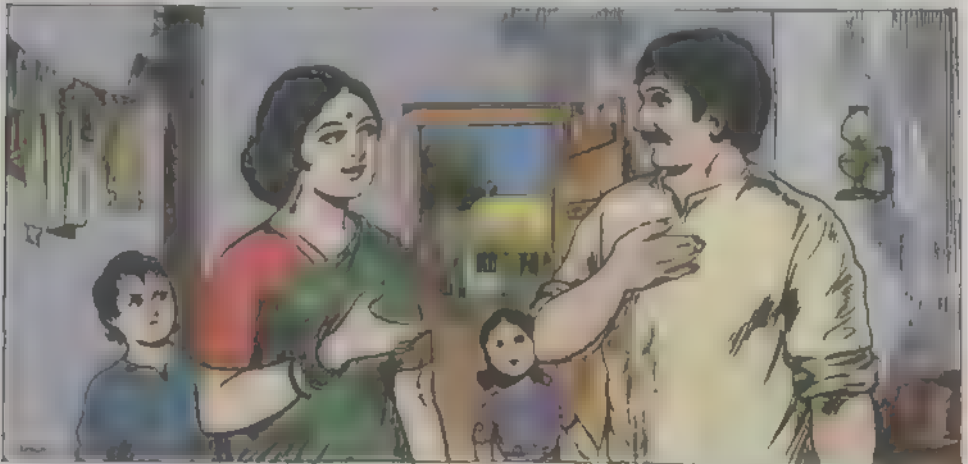
அவன்மீண்டும் துடிக்கிறான்" என்றான்.

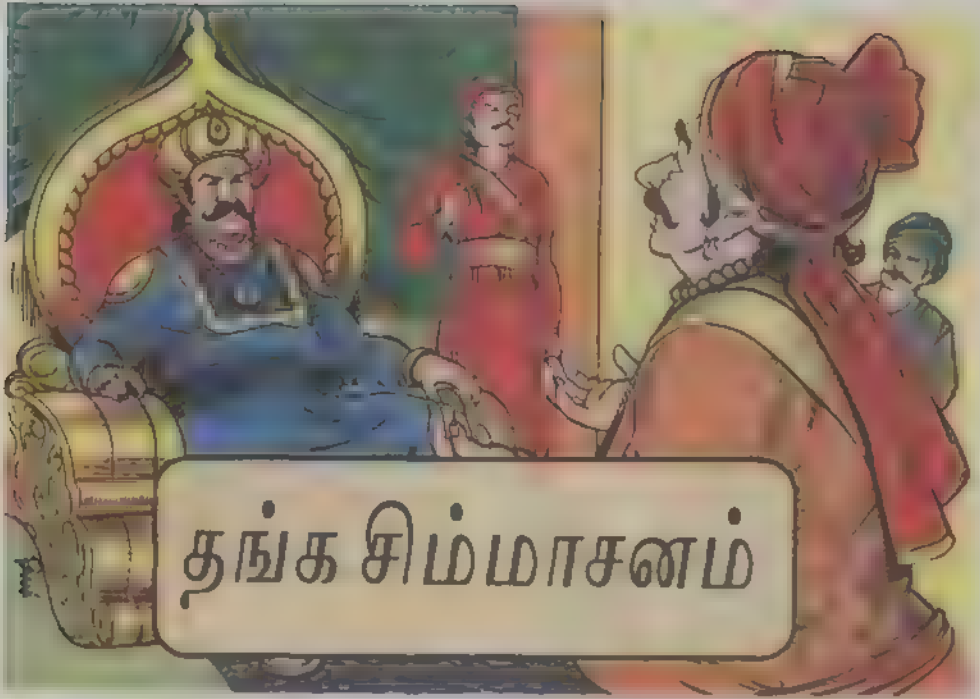
பரமேஸ்வரனும் "நீங்கள் சற்று யோசனைத்துப்பாடுங்கள் இந்த வேலப்பன் திருடன் இவன் சம்பாதிக்கும் பணத்தால் தன் குடும்பத்தில் தாய்தந்தையரையும், மனைவி மக்களையும் காப்பாற்ற வேண்டியது இவன்கடமை. அதைச் செய்யாமல் இவன் தான் சம்பாதித்ததை எல்லாம் சுயநலம் கொண்டு குடியிலும், சூதாட்டத்திலும் செலவு செய்து வந்தான் அதனால் இவன் பிறா பணத்தை எடுத்துக் கொண்டது திருவது என்றுதானே ஆகிறது. அந்தப் பணம் இல்லாமல் இந்தப் பொன்னாயி சுவிக்ஷையாரிடம் கடன் வாங்கி ஏளனத்திற்கு ஆளான போது இந்த வேலப்பனின் தன்மையே உணர்ச்சி எங்கே போயிற்று? ஆனால் என்னிடம் இப்படி வேலை செய்வதில் குடிக்க முடிவதில்லை சூதாட்டமும் விலை இரவிலை தன் குடும்பத்திலிருந்து பொழுதைக் கழிக்கிறான் இவனுது ஊதியத்தை மாதமாதம் தான் பெறுகிறான் அவனிடம் மீதம் கொடுத்தேன் அதுதான் அவனிடம் தன் குடும்பத்

திற்கு வயிறு நிறைய உணவளித்துக் கொஞ்சம் பணத்தை சேமிக்கவும் முடிகிறது. இப்படியே நான்கைந்து ஆண்டுகள் இருந்தால் பணம் சேர்ந்து நிலம் வாங்கி விவசாயம் செய்து இக்குடும்பம் சுகமாக வாழமுடியும். இப்போது சொல்லுவார்கள். இந்த வேலப்பன் திருடன் தான், இவனைத் திருத்தும் உரிமை சபுதாயத்தில் ஒருவனான எனக்கு இல்லையா?" என்று கேட்டார்.

அதைக்கேட்ட பொன்னாயி பரமேஸ்வரனின் கால்களில் விழுந்து ஐயா! இவ்வளவு உயரிய பாரந்த நோக்கமுள்ள தங்கள் மீது புகார் கொடுத்ததற்கு வெட்கப்படுகிறேன். என்னையென்னித்து விடுங்கள்" என்றான். கிராம அதிகாரியும் மரியாதையுடன் எழுந்து வணங்கினார்.

இதன் பிறகு வேலப்பன் திருந்தி விட்டான். குடியையும் சூதாட்டத்தையும் விட்டு விட்டு பொன்னாயி சேர்த்து வைத்த பணக்கால் நிலத்தை வாங்கி அவன் விவசாயம் செய்து குடும்பத்தை சுகமுறச் செய்து வந்தான்.

தங்க சிம்மாசனம்

10

(கௌண்டிய நாட்டு இளவரசனுக்கு ஒரு தங்க சிம்மாசனம் கிடைக்கவேண்டி அவர் அவன் முதல் படிக்கட்டில் காலை வைத்தான் அப்போது அதிலிருந்து பந்துமே ஒரு கதைதான் கூறியது பற்றி கேள்விகள் கேட்க, வினாக்கள் சரியான பதிலைக் கூறியது அந்த படிமில் காலவைக்க அனுமதிக்கது இதுபோல் இரண்டாவது படிப்பதும் மகதைக் கூறி கேள்விகள் கேட்க சரியான பதில்களைத் தரும் அவனை அடுத்த படிக்குச் செல்ல அனுமதித்தது இது போல மூன்றாவது படிப்பதும் மகதை சொல்லலாயிற்று அப்போது)

மணிகர்ணன் கூறியதை முழுவதும் கவனமாகக் கேட்ட நியாய வர்த்தனன் அடுத்து ரத்தின குப்தனிடம் அவன் என்ன சொல்ல விரும்புகிறான் என்று கேட்டான்.

ரத்தின குப்தனும் எழுந்து நின்று மன்னனை வணங்கி 'அரசே! இந்த நாட்டு கௌரவமான வர்த்தகர்களில் நானும் ஒருவன் என்பது தங்களுக்குத் தெரிந்ததே. எனது நேர்மையாவரும் அறிந்ததே. பணத்திற்காக நான் ஏன்

ஒரு அயல்நாட்டு வியாபாரியை ஏமாற்ற வேண்டும்? நான் அவனுக்கு இரண்டு லட்சம் கொடுத்தே அவனது சரக்குகளை முழுவதும் வாங்கிக் கொண்டேன். இதுதான் நான் தங்கனிடம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த இளைஞனின் கபடச் செயலால் இன்று தலை குனிந்து உங்கள் முன் நிற்க வேண்டியுள்ளது' என்றான்.

"அடியுமீடா!"

நியாயவர்த்தனனும் அது கேட்டுப் புன்னகை புரிந்து "ரத்தினகுப்தா" நாம் பகவான் கிருஷ்ணரையே வெண்ணெய் திருடி எனக் கூறுகிறோம். அதனால் அவர் மதிப்பு குறைந்து விடவில்லையே. எனவே விதி நடத்தும் விளையாட்டிற்கு நாம் கட்டுப்பட்டவர்களே. அது சரி, உன் ஒரே மகனான ஹேமகுப்தன் எப்படி இருக்கிறான்?" என்று கேட்டான். அதைக் கேட்டதுமே ரத்தினகுப்தனின் முகம் கருத்து சுருங்கியது. ஆயினும் "நலமாகத்தான் இருக்கிறான்" என்று தலை குனிந்தவாறே கூறினான்.

அப்போது நியாயவர்த்தனன் "ரத்தினகுப்தா! நீ ஒன்றும் இப்போது குற்றவாளி என இச்சபையில் நிற்கவில்லை. நீ சற்றுத் தனியாக உட்கார்ந்து கடவுளை தியானம் செய்.

கடவுள் நியாய அநியாயங்களைச் சீர்தூக்கிப் பார்ப்பவர். அவரிடம் ருந்து யாரும் தப்ப முடியாது" எனக் கூறி தன் வீரர்களுக்குச் சைகை செய்தான். அவர்களும் ரத்தினகுப்தனை அழைத்துச் சென்றனர். அப்போது மன்னன் மணிகர்ணனிடம் "மணிகர்ணா! ரத்தினகுப்தன் பெரிய மனிதன். அவன் தன் மகனைப் போலவே உன்னையும் கருதுபவன். அதனால் நீ வேதனைப்படாமல் சற்று நேரம் அங்கு உட்கார்ந்திரு" என்றான்.

இதன்பிறகு மன்னன் மூன்றாவது வழக்கை விசாரித்தான். அது ஒரு தாய்க்கும் மகனுக்குமிடையேயான வழக்கு. முதலில் மன்னன் மகனிடம் விஷயம் என்ன என்று கேட்கவே அவன் கூறலானான்" என் மனைவிக்கு வேலைகளை செய்ய அவ்வளவாகத் தெரியாது. கள்ளங்கபடமற்ற அப்பாவி. அவள் எதையும் சற்று நிதானமாகக் கூறினால் அந்த வேலையைச் சரியாக செய்து விடுவாள். ஆனால் இந்த என் கிழத்தாயாரோ எதற்கும் குற்றம் சொல்லி அவளைத் திட்டிக் கொண்டே இருக்கிறாள். இரண்டு நாட்களுக்கு ஒரு தடவை அடித்தும் விடுகிறாள். அவளை அடிக்காதே, திட்டாதே என்று எவ்வளவு சொன்னாலும் என் தாய் கேட்பதே இல்லை. நாங்கள் தனியாகப் போகிறோம் என்றாலும் அதற்கும் சம்மதிக்க மாட்டாளாம். தனிக் குடித்தனம் போனால் கிணற்றில் விழுந்து உயிரை விடுவதாக

மிரட்டுகிறாள். கிராம அதிகாரியிடம் நான் முறையிட்டேன். அவர்தான் உங்களிடம் வழக்கைக் கூறச் சொன்னார்."

அப்போது அவனது தாய் "இது என்ன நியாயம்? மருமகள் சரியாக இல்லாவிட்டால் மாமியாருக்கு அவளை அடிக்கவும் திட்டவும் உரிமை இல்லையா? இவர்கள் வாய் திறக்காமல் என்னுடன் இருந்தாக வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நான் கிணற்றில் விழுந்து சாகத்தான் சாவேன்" என்று காளிபோல் கத்தினாள். அது கேட்டு மன்னன் அங்கிருந்த இரு வீரர்களிடம் "இந்த கிழவியின் கை கால்களைக்கட்டி, வாயில்துணியை அடைத்து, மயானத்தை அடுத்துள்ள இறங்கு கிணறில் தூக்கி எறியுங்கள்" என்று கூறினான்.

மன்னனின் கட்டளையைக் கேட்

டதும் தாயும் மகனும் திடுக்கிட்டுப் போனார்கள். தாய் தன்னைப் பிடிக்க வந்த வீரர்களிடம் அகப்படாமல் அங்கும் இங்கும் ஓடலானாள். "ஐயோ! என்னைக் கிணற்றில் தள்ளாதீர்கள். விட்டுவிடுங்கள்" என்று கெஞ்சிக் கதறினாள். ஆனால் வீரர்களோ, அவளைப் பிடித்து இழுத்து வந்தார்கள். மன்னன் அவளைப் பார்த்து "என்ன சொன்னாய்? கிணற்றில் விழப்போகிறாயா? வேண்டாம். அதைவிட நல்ல இடமான முதலைமடுவுக்குள் தள்ளச் சொல்கிறேன் திருப்திதானே" என்று பயங்கரமாகச் சிரித்துக் கேட்டான்.

கிழவியோ "வேண்டாம். இனிமேல் கிணற்றில் குதித்து விடுவேனென்று பயமுறுத்த மாட்டேன். என் மருமகளைத் திட்டமாட்டேன். அடிக்கவும் மாட்டேன். என்னை

விர் நவி நங்கள். நான் சொல்வதை நம்புங்கள்'' என்று அலறினாள். மன்னனோ ''நான் நம்பமாட்டேன். உன்னைச் சிறையில் அடைத்து தினமும் ஒரு வேளை சாப்பாடு மட்டும் போடச் சொல்லி, தினமும் ஐந்து சவுக்கடி கொடுக்க உத்திரவிடுகிறேன். மறுபடியும் கிணற்றில் விழுவதாகக் கூறினால் உன்னை முதலைக்கு இலையாகப் போடச் சொல் வேன்'' என்றான். வீரர்களும் அக்கிழுவியைச் சிறைச்சாலைக்கு இழுத்துச் சென்றனர்.

அகைக் கண்ட கிழுவியின் மகன் கண்ணீர் வடித்து 'அரசே உன்மையிலேயே என் தாயாரை முதலைக்கு இலையாகப் போட்டுவிடுவீர்களா?' என்று கேட்டான். மன்னனும் ''பயப்படாதே. இரண்டு நாள்

சிறையில் வைத்து சரியாக உணவு கொடுக்காமல் இப்படிப் பயமுறுத்தினால் உன் தாயார் திருந்தி விடுவாள். அவள் விடுதலையாகி வந்து உன் மனைவியைத் திட்டினாலும் அதை லட்சியம் செய்யாதிருக்கும்படி சொல். எல்லாம் சரியாகிவிடும்'' என்றான். மகனும் அது கேட்டு மகிழ்ந்து மன்னனை வணங்கிவிட்டுச் சென்றான்.

இதற்குப்பின் மன்னன் சந்திரனையும் வீரநந்தனையும் கூப்பிட்டு வீரநந்தனிடம் 'வீரநந்தா! இப்போது உன் ஆவேசம் சற்றுக் குறைந்திருக்கிறதே. இப்போது நன்றாக யோசனா செய்துச் சொல். சந்திரனின் குதம்பம் சிக்கனமாக வாழ்ந்து உயர்ந்திருக்கிறது என்றும் உன் குதம்பம் வேலை செய்யாமல் இந்த நிலைக்குத் தாழ்ந்திருக்கிறது என்றும் ஒரு முறையாவது உன் மனம் எண்ணியது உண்டா, இல்லையா?' என்று கேட்டான்.

வீரநந்தனும் ''அரசே! ஒரு முறை மட்டுமல்ல, பல முறைகள் அப்படி எண்ணியது உண்டு. என் மனைவி மக்களைக் கூட சோம்பேறிகளாக இருக்கக் கூடாது என்று பல தடவைகளில் திட்டியும் இருக்கிறேன்'' என்றான். மன்னனும் ''ஆனால் திட்டியும் பயன் இல்லாததால் நீயும் அவர்களைப் போல ஆகிவிட்டாய். அது தானே விஷயம்?''' என்று சிந்தித்துக் கொண்டே கேட்டு ''அப்படியானால் சந்திரன் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றாமல் இருப்பதற்குப் பணம் காரணமல்ல என்பதை ஒப்புக்

கொள்கிறாயா?" என்று கேட்டான்.

இக்கேள்விக்கு வேண்டாவெறுப் பாக ஒப்புக் கொள்வது போல வீரநத் தன் தலையை ஆட்டினான். அதை கவனித்த மன்னன் கடுமையாக "வீரநந்தா! நீங்களெல்லாம் உடல் வளைய உழைத்து வேலை எதுவும் செய்யாமல் சோம்பேறிகளாக இருந்திருக்கிறீர்கள். அதனால் தான் சந்திரனின் சொத்தின் மேல் ஆசைப்பட்டு குறிவைத்திருக்கிறீர்கள். மேலும் தப்பெல்லாம் சந்திரனு டையதே என்று நீருபிக்கவும் முயல்கிறாய். இது தானே உண்மை?" என்று கேட்டான்.

வீரநந்தனும் கண்களில் நீர்த்துப்ப "ஆம் அரசே. நாங்களெல்லாம் ஒரு வேலையும் செய்யாமல் சோம்பேறிகளாக இருந்துவிட்டோம். இதற் கெல்லாம் காரணம் என் மனைவி தான். அவள் மகா சோம்பேறி" என்றான். அப்போதும் மன்னன் அந்த குரலில் "வீரநந்தா! எல்லாத் தப்பும் உன் மனைவியுடையதே என்று அவள் தலையில் போடாதே உன்னிடம் சோம்பல் என்பதே இல்லாதிருந்தால் நீ உன் மனைவி சொற்படி நடந்திருப்பாயா? அவளை வேலை செய்ய வைத்து உன் வழிக்குக் கொண்டு வந்துதானே இருப்பாய்? சரி. நடந்ததென்னவோ நடந்து விட்டது. உனக்கு ஆறுநாள் கெடு தருகிறேன். இன்றைக்குச் சரியாக ஆறாவது நாளன்று நீயும் உன் மனைவி மக்களும் என் முன் வந்து நிற்க வேண்டும். விரைவில் பல ஆசிரியர்களும், நிபுணர்களும், தத்துவ

மேதைகளும் கூடிப் பேச இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் நான் செய்து தர வேண்டும். அதற்கு நீ உன் வயல் விளைச்சலில் பாதியை உன் கிராம அதிகாரியிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும். நிலமே இல்லாத நீ எப்படி விளைச்சலில் பாதியைக் கொடுக்க முடியும் என்று யோசிக்கிறாயா? உனக்கு பயிர் விளைவிப்பதற்காக ஒரு ஏக்கர் நிலத்தை கொடுக்கும்படி உன் கிராம அதிகாரிக்கு கட்டளை பிறப்பிக்கிறேன். அந்த நிலத்தில் நீயும் உன் மனைவி மக்களும் சேர்ந்து உழைத்துப் பயிரிட வேண்டும் அதில் விளைவதில் பாதி உனக்கு. மற்றபாதி அரசாங்கத்திற்கு. தெரிந்ததா?" என்றான்.

இவ்வாறு கூறியபின் மன்னன் சந்திரனைப் பார்த்து "சந்திரா! உன் மகளின் விவாக விஷயம் உன் விருப்பத்தைப் பொறுத்ததுதான். ஆனாலும் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வீரநந்தன் மிகவும் கெட்டவன் என்றாலும் உன் நண்பன்தானே. அவனது வாழ்க்கை சரியாக இல்லாமல் தாறுமாறாகிப் போவதைக் கண்டால் அதைத் திருத்தி நேர்படுத்த வேண்டியது உன் கடமை. அதனை இப்போதாவது நீ செய்தால் வீரநந்தனின் வாழ்க்கை சுகமயமாகும். உங்கள் தொடர்பு மேலும் வலுப்படும். ஒருமுறை ஒரு வாக்குக் கொடுத்துவிட்டால், அதனை எந்த நிலை ஏற்பட்டாலும் காக்க வேண்டும். அப்படிக்காக்காம

விருந்தால் அது தவறுதானே. வீரநந்தனின் குடும்பம் விவசாயத்தில் ஈடுபடவேண்டுமென நான் கட்டளை இட்டது. அவர்கள் செய்த தவறுக்கு நான் அளிக்கும் தண்டனை. எனவே அவர்கள் திருந்த நான் கொடுக்கும் வாய்ப்பு. இதனை நீயும் பயன்படுத்திக் கொண்டு உன் கடமையை உன் நண்பனுக்குச் செய்" என்றான்.

மன்னன் இவ்வாறு கூறியது கேட்டு சந்திரன் மகிழ்ந்து போய் அவனை கைகூப்பி வணங்கி "தாங்கள் கூறியபடியே செய்கிறேன். இதுவரை நான் வீரநந்தனின் குடும்பத்தை அலட்சியப்படுத்த வந்தேனேயொழிய, அவர்களைத் திருத்தி நல்ல வழிக்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்ற எண்ணமே என் மனதில் ஏனோ எழவே இல்லை. இது பற்றி யோசிக்காதது என் தவறுதான். இத்தவறை நான் திருத்தி வீரநந்தனின் குடும்ப வாழ்க்கையை உயர் நிலைக்குக் கொண்டு வர முழுமனதுடன் நானும் முயல்வேன்" என்றான். நீண்ட கால நோய்க்கு ஒருவன் ஒருவைத்தியரிடம் போய்க் கசப்பு மருந்தைக் உட்கொண்டு குணமடைந்து அதனால் கிடைக்கும் ஆனந்தத்தைத்தான் சந்திரனும் வீரநந்தனும் அனுபவித்தார்கள். இருவரும் மன்னனுக்கு நன்றி செலுத்தி விழுந்து வணங்கி விடை பெற்றுக் கொண்டு சென்றார்கள்.

இதன்பிறகு தனிமையில் விடப்

பட்ட ரத்தினகுப்தனை அழைத்து வரும்படி தன் வீரர்களிடம் கூறினான். தியானத்தில் அமர்ந்திருந்த அவனை வீரர்கள் அழைத்துக் கொண்டு வந்தார்கள். அவனது முகம் வெளிறிப்போயிருந்ததை நியாய வர்த்தன மன்னனினருகே அமர்ந்திருந்த பெளமதேச இளவரசன் குமாரகேது கவனித்தான். நியாய வர்த்தனனும் அவ்விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டு "வணிகர் திலகமே! உங்களுக்கு உங்கள் மகனைப் பற்றிய பெரும் கவலை பற்றிக் கொண்டிருப்பது நன்கு தெரிகிறது. கவலைப் படாதீர்கள். ஒரு சமயம் இந்த மணிகர்ணனின் தந்தை கூட, தன் மகனைப் பற்றி நீங்கள் கவலைப்படுவது போலவே கவலைப்பட்டு வேதனை அடைந்து கொண்டிருந்தார்" எனக் கூறி விட்டு மணிகர்ணனைப் பார்த்து "மணிகர்ணா! உன் தந்தைக்குச் சமமான இந்த ரத்தினகுப்தனை பத்திரமாக அழைத்துப் போய்

இன்றைய நாள் முழுவதும் நன்றாக கவனித்துக் கொள். நாளைக் காலையில் நீ மட்டும் வந்து என்னைப் பார்" என்றான்.

எந்த விசாரணையும் தீர்ப்பும் சொல்லாமல் இவ்வாறு தன்னையும் ரத்தினகுப்தனையும் மன்னன் அனுப்புவதை மணிகர்ணன் அவ்வளவாக ரசிக்கவில்லை. ஆயினும் ஒரு நாள் கழித்து வரச் சொல்லி இருக்கிறானே என ஆறுதல் அடைந்து மன்னனை வணங்கி விட்டு ரத்தினகுப்தனை அழைத்துக் கொண்டு சென்றான்.

ரத்தினகுப்தனும் அரச அவையை விட்டுச் செல்லுமுன் மன்னனை வணங்கி "அரசே! தங்களது தாராள மனப்பான்மைக்கு நான் என்றென்றும் கடன்பட்டிருக்கிறேன். என்னை மன்னித்து விடுங்கள்" எனக் கூறி மணிகர்ணனோடு சேர்ந்து சென்றான்.

(அடுத்த இதழில் முடிவுறும்)

மகிழ்ச்சியான தீபாவளி

தீபாவளி மீண்டும் வருகிறது. 'அம்புலிமாமா' இச் சந்தர்ப்பத்தில் சிறுவர் முதல் முதியோர் வரையாவருக்கும் தன வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறது. அன்றைய தினம் யாவர் முகமும் மலாநது கண்களில் ஒளிவீசி, இரவு பகலாகி எங்கும் வெளிச்சமாக உள்ளதைக் காண்கிறோம்.

நீங்கள் யாவரும் தீபாவளியை எப்படிக் கொண்டாடுவது, என்னென்ன வாங்குவது என்று பட்டியல் போட்டுக் கொண்டிருப்பீர்கள் துணிமணிகள், தின்பண்டங்கள், பட்டாசுகள் என்று பல பொருள்கள் கண்டிப்பாக இடம் பெறும். நீங்கள் தயாரிக்கும் பட்டியலோடு இந்தப் பட்டியலையும் இணைத்துக் கொள்ளுங்கள். இதில் நீங்கள் செய்ய வேண்டியவையும் செய்யக் கூடாதவைகளும் உள்ளன.

நீங்கள் செய்ய வேண்டியவை இவையே

- ✓ வெடிவெடிக்கும் போது பெரியவர்களைத் துணைபாடுவைத்துக் கொள்ளுங்கள்.
- ✓ வெடி வெடிகளையில்கால்களில் நெருப்புக்களை அணியுங்கள். நெருப்பிலுமால் நெருவில் நடந்தால் பாதி எரிந்து விடக் கூடும் பட்டாசு துணிகளை மீதித்து விடுவீர்கள். அதனால் கால் கொப்பளித்து விடும்.
- ✓ வெடியைப் பற்ற வைக்க எரியும் ஊதுவத்தியைப் பயன்படுத்துங்கள். நெருப்பு குச்சிகளைப் பயன்படுத்துங்கள்.
- ✓ வெடிக்கப்பட வெடிகளை ஒன்றாக ஒரிடத்தில் போட்டு அக்குவியலின் மீது தண்ணீர் கொட்ட வேண்டும். வெடித்த வெடிகளை நாலா புறங்களிலும் சிதறிக் கட்டக் கூடாது.
- ✓ வெடிகள வெடிகளும் போது ஒரு பக்கக் கட்டை தண்ணீரை அருகில் தயாராக வைத்திருங்கள்.
- ✓ உங்களை சுற்றிப் புறங்களைப் பார்க்குது வெடி வெடியுங்கள். நீங்கள் விடுமாறாக வெடி, வெடிகள் சிறிப்பாய்ந்து அருகிலுள்ள குழாய்களின் மேல் பாய்விழாமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்.

செய்யக் கூடாதவை

- ✓ வெடி வெடிக்க நெருப்புக் குச்சியைப் பயன்படுத்தக் கூடாது.
- ✓ வெடியைப் பற்ற வைத்து சுற்றிலும் எறிய கூடாது.
- ✓ வெடி வெடிகளும் போது நைலான் அல்லது செயற்கை ஆடைகளை அணியக் கூடாது. பருத்தி ஆடைகளையோ அணியுங்கள்.
- ✓ வீட்டிற்குள் வெடி வெடிகளக் கூடாது. வீட்டின் வெளிப்புறத்திலேயே எப்போதும் வெடி வெடியுங்கள்.
- ✓ மின்சாதனங்களான பியூஸ் பெட்டி, ட்ரான்ஸ்பார்மர் போன்றவற்றின் அருகே வெடி வெடிக்கக் கூடாது.
- ✓ கார்கள், வாரிகள், ஸ்கூட்டர்கள் போன்றவற்றினருகே வெடி வெடிக்கக் கூடாது. ஏனெனில் அவற்றிலுள்ள பெட்ரோல் எலிவில் தீப்பற்றிக் கொள்ளும்.
- ✓ குளத்து கொண்டு வெடியைப் பற்ற வைக்கக் கூடாது. நேராக நின்று கையை வளைத்து வெடியைப் பற்ற வைப்பதால் கண்களிலும் முகத்திலும் அதனால் காயம் ஏற்படுவது இருந்து தப்பலாம்.

எரிகாயங்களுக்கு முதலுதவி

நீபாயன் சமயத்தில் விபத்துக்களால் எரிகாயங்கள் ஏற்படுவது உண்டு. இவற்றால் வலி ஏற்படும் ஒரு வேளை உங்களுக்கு இம்மாதிரி எரிகாயம் ஏற்பட்டால் நீங்கள் செய்யவேண்டியது பின்வருமாறு.

எரிகாய மேற்பரப்பை தண்ணீரில் சுத்தம் செய்யுங்கள். காயத்தின் எரிச்சலுநிற்கும்வரை அதாவது தண்ணீர் ஊற்றிக் கொண்டே இருங்கள். எரிகாயம் மாறினாலே அல்லது வயிற்றிலோ ஏற்பட்டிருந்தால் நீங்கள் அணிந்துள்ள ஆடைகளைக் களைய வேண்டாம். காயம்பட்ட இடத்தை நீர்வநனைத்த பஞ்சால் ஒற்றுங்கள்.

காயப்பகுதியில் மோதிரம், வளையல், சங்கிலி போன்றவற்றை அணிந்திருந்தால் அவற்றை உடனே கழற்றிவிடுங்கள். இதனால் அவை காயத்தின்மீது படாமலிருந்து வலி இல்லாது செய்யும்.

எரிகாயத்தில் களிம்பு போன்றவற்றை முதலில் தடவக்கூடாது. காயத்தின் களிம்பு இருந்தால் அதை சுத்தப்படுத்துவது சிரமமே.

வெடியிலிருந்து தீப்பொறி உங்கள் கண்களில் பட்டால் கண்ணிலிருந்து அதனதுசி போகும்வரைக் கண்ணை அலம்புங்கள்.

சிறுகாயங்களுக்கும் கீறல்களுக்கும் கட்டுப்போட வேண்டிய நிலை. இவற்றின மீது புரை ஏறாது தடுக்கும் களிம்பைத் தடவுங்கள். பெரிய காயங்களுக்குத் ததான நன்றாக சுத்தம் செய்தபின் கட்டுபோட வேண்டிவரும்.

காயம் உலரும் போது பொறித்த டிஸால் அதைப் பிய்த்து எடுக்கக்கூடாது. அவைதானே ஆறிமறைய விட்டு விடுங்கள்.

எரிகாயங்களை அலட்சியப்படுத்தாதீர்கள். உடனேயே அவற்றிற்கான சிகிச்சையைத் தொடங்குங்கள். உடனே உங்கள் குடும்படாக்டரிடம் காட்டி சிகிச்சைபெறுங்கள்.

எப்போதும் வருமுன் காப்பதே நல்லது என்பதற்கு இணங்க வெடிகளையோ மத்தாப்பு களையோ கையாளும் போது எச்சரிக்கையுடன் இருந்தால் மகிழ்ச்சிகரமான தீபாவளி யை அனுபவிக்கலாம்.

மீண்டும் உங்களுக்கு தீபாவளி நல் வாழ்த்துக்கள்.

ஒரு உயரிய பண்பாட்டின் சம்பவங்கள்;

பரம்பரை பரம்பரையாய் சத்திய சோதனை:

இந்தியப் பண்பாடு

9. என்றும் பதினாறு வயதுள்ள இளைஞன்

சோமநாதர் அறைக்குள் வந்தபோது அங்கிருந்த சேகர் "தாத்தா! முனிவர்களில் இளைஞர்கூட உண்டோ?" என்று கேட்டான். அவரும் "ஆம். இருக்கிறார்கள். மார்க்கண்டேயர் என்பவர் ஒருவர். அவர் பரமபக்தர். அவரை எமனிடமிருந்து சிவபெருமானே காப்பாற்றினார் என்றொரு கதை உள்ளது. அது மிகவும் கவாரசியமானது" என்றார். சியாமளா அப்போது "எமனிடமிருந்து சிவபிரானே காப்பாற்றினாரா? அதை விவரமாகச் சொல்லுங்கள்" என்று குதூகலத்துடன் கேட்க சோமநாதரும் கதையைச் சொல்லலானார்.

"இது மார்க்கண்டேயரைப் பற்றி தமிழ்நாட்டில் பரம்பரை பரம்பரையாகக் கேட்கப்பட்டுச் சொல்லப்பட்ட கதை. வெகுகாலத்திற்கு முன் இக்கதையை ஒவ்வொருவராகச் சொல்லி வந்தபோது

தமக்குத் தோன்றியதைக் கூடச் சேர்த்துச் சொல்லியும் இருக்கலாம். எப்படி இருந்தாலும், அதிலிருந்து கிடைக்கும் படிப்பினையை நாம் ஏற்றுக் கொள்வதே சரியாகும்.

தமிழ்நாட்டில் நெற்களஞ்சியம் எனக் கருதப்படும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருக்கடையூர் என்ற சிவத்தலம் உள்ளது. வெகுகாலத்திற்கு முன் அங்கு மிருகண்டு என்ற முனிவர் இருந்தார். அவரது மனைவி மனஸ்வினி. இத்தம்பதிகளுக்கு விவாகமாகிப் பல ஆண்டுகளானபோதிலும் ஒரு குழந்தை கூடப் பிறக்கவில்லை. அதனால் மிருகண்டு முனிவர் சிவபெருமானை நோக்கிக் கடுத்தவம் புரிந்தார். சிவபிரானும் அவரது கடுத்தவம் கண்டு அவர் முன் தோன்றி "பக்தா! உன் தவத்தால் அக மகிழ்ந்தேன். குழந்தை

வேண்டித் தவம் செய்ததால் நூறுவயதுள்ள அறிவற்ற மகன் உனக்கு வேண்டுமா அல்லது பதினாறு வயதுள்ள அறிவாளியான மகன் வேண்டுமா?" என்று கேட்டார். மிருகன்கூடவும் "அறிவற்ற மகன் எனக்குத் தேவை இல்லை. பதினாறு வயதுள்ள அறிவு மிக்க மைந்தனையே கொடுத்து அருளுங்கள்" என்று வேண்டினார். சிவபிரானும் அந்த வரத்தைக் கொடுத்து விட்டு மறைந்தார்.

மிருகன்கூடாம் பெற்ற வரத்தைத் தம் மனைவியிடம் கூறவே அவளும் "நமக்குப் பிறக்கும் குழந்தை பதினாறு வயது வரை தான் இருப்பானா? பிறகு மடிந்து விடுவானா?" எனக் கண்ணீர் உகுத்தவாறே கேட்டாள். மிருக கன்கூடவும் "முதலில் குழந்தை பிறக்கப் போகிறதே என்று சந்தோஷப்படு. பிறந்த பிறகு அதற்கு அதன் விதிப்படி தான் எல்லாம் நடக்கும். கடவுள் நம்மை க்கைவிட்டு விடமாட்டார்" என்று தன் மனைவிக்கு ஆறுதல் கூறினார்.

இதற்குச் சில மாதங்களுக்குப் பிறகு மனைவிவினிதி கருவுற்று, உரிய காலத்தில் ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றாள். மிருகன்கூட அக்குழந்தைக்கு மார்க்கண்டே யன் என்ற பெயரை வைத்து வளர்த்து வந்தார். மார்க்கண்டேயனும் மூன்று வயதிலேயே எல்லா சாஸ்திரங்களையும் வேதங்களையும் கற்றுச்சிறந்த அறிவாளி யாகவும் சிவபக்தனாகவும் விளங்கினான்.

அம்புலிமாண

ஆண்டுகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாகக் கழிந்து கொண்டிருக்கவே, மிருகன்கூட வும் அவரது மனைவியும் தம் மகனின் வாழ்நாள் நாளுக்குநாள் குறைந்து கொண்டே போவது கண்டு தினமும் கண்ணீர் வடிக்கலானார்கள்.

இதைக் கவனித்த மார்க்கண்டேயன் தன் பெற்றோரிடம் ஏன் கவலைப்படு கிறீர்களென்று கேட்க, மிருகன்கூடவும் சிவபிரான் அளித்த வரத்தைக் கூறி "மகனே! உனக்குப் பதினாறு வயது முடிய இன்னும் சில நாட்களே உள்ளன. அதற்குப் பின் நீ இறந்து விடுவாய் நீ இல்லாமல் நாங்கள் எப்படி உயிர் வாழ முடியும்?" என்று கேட்டார்.

மார்க்கண்டேயனும் "கவலைப்படா தீர்கள். சிவபிரானின் அருளால் நான் உங்களுக்குக் கிடைத்தேன். அதனால்

அவரது அருளைப் பெற்று மேலும் உயிர் வாழ வேன். சிவபக்தனான என்னை அவர் கைவிட்டு விட்டாரு?" எனக் கூறித்தன் பெற்றோர்களைத் தேற்றினான். அவன்தன் பதினாறாவது வயது முடிவதற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்பே அவ்வூர் ஆலயத்துள் சென்று சிவலிங்கத்தின் முன் அமர்ந்து சிவனைத் தியானத்தவாறே இருக்க லானான்.

மார்க்கண்டே யனுக்குப் பதினாறு வயது முடிந்ததும் மறுநாள் எமதர்மன் தன் தூதர்களை அனுப்பி மார்க் கண்டேயனின் உயிரைக் கொண்டு வரும்படிக் கட்ட ளை இட்டான். எம தூதர்களும் அக் கட்ட ளை யை நிறைவேற்ற முயன் றனர். ஆனால் கோவிலுக்குள் சிவலிங்கத்தருகே அமர்ந்திருக்கும்

மார்க்கண்டேயனை அவர்களால் அணுக முடியவில்லை அவனைச் சுற்றி இருந்த ஜோதி அவர்களைத் தகிக்கவைத்து விரட் டியது. எமதூதர்கள் திரும்பிப்போய் எமனிடம் தம்மால் மார்க்கண்டேயனின் உயிரைக் கவர்ந்து கொண்டு வர முடியவில்லை என்று கூறி அதற்கான காரணத்தையும் விளக்கினார்கள்.

அதைக் கேட்ட எமதர்மன் கோபம்

கொண்டு "ஏதோ நெருப்பைக் கண்டா பயந்து வந்துவிட்டீர்கள்? நேற்றோடு அவன் வாழ்க்கை முடிந்துவிட்டது. இன்று எப்படியும் அவனது உயிரை எடுத்துக் கொண்டுவந்தே ஆக வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் நான் என் கடமையி லிருந்து தவறியவனாவேன்" என்று கூறித்திருக்கடையுருக்குச் சென்று சிவன்

கோவிலுக்குள் போனான்.

அங்கு சிவலிங்கத்தின் முன் அமர்ந்து மார்க்கண்டேயன் சிவனைத் தியா னித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டு தன் பாசக் கயிற்றை எடுத்து வீசினான். அது கண்டு மார்க்கண்டேயன் சிவலிங்கத்தைப் பலமாகப் பற்றிக் கொள்ளவே, எமனின் பாசக்கயிறு மார்க்கண்டேயனோடு

சிவலிங்கத்தையும் சேர்த்துச் சுற்றிக் கொண்டது. எமன் பாசக் கயிற்றைப் பிடித்து பலமாக இழுக்கவே, சிவலிங்கத்திலிருந்து சிவபிரான் வெளிப்பட்டு எமதர்மனைத் தம் காலால் உதைத்துத் தள்ளினான்.

எமதர்மனும் கீழே விழுந்தவாறே சிவபிரானை வணங்கி "ஐயனே! நான் என் கடமையைத்தானே செய்தேன்.

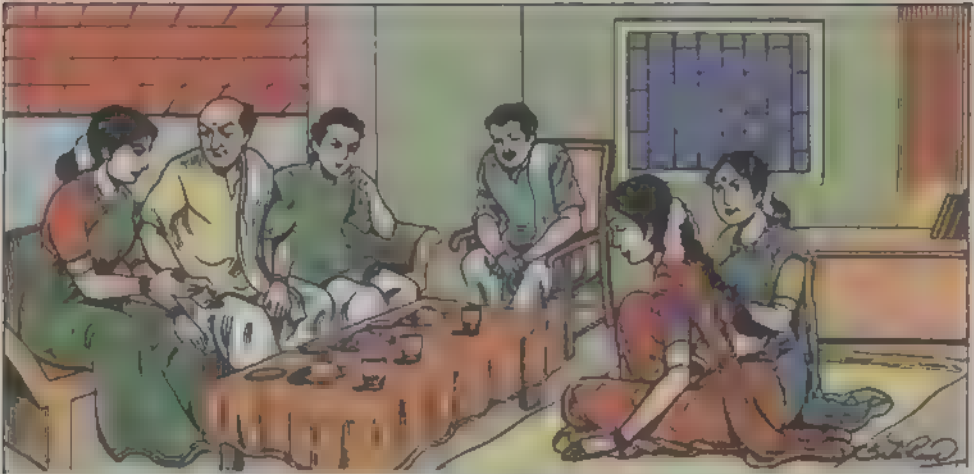

அதற்கா எனக்கு இந்த தண்டனை'' என்று கேட்டான். சிவபிரானும் ''எமதர்மா! இந்த மார்க்கண்டேயன்என் பரமபக்தன். பக்தனைக் காக்க வேண்டியது என்கடமை. இவனுக்கு நான் பதினாறுவயது என வரம் அளித்தது இவன் என்றென்றும் பதினாறு வயதுள்ள இளைஞனாக இருப்பான் என்று தானேயொழிய பதினாறாவது வயதில் இவன் இறந்துவிடுவான் என்று கூறவில்லை நீ தவறாகப் புரிந்து கொண்டு இவனது உயிரைக் கவர்ந்து செல்ல வந்து விட்டாய். சரி, இவனால் உலகிற்குப் பல நன்மைகள் ஏற்படும்'' எனக் கூறி மறைந்தார். எமனும் தன் தவறை உணர்ந்து திரும்பிச் சென்றான். மார்க்கண்டேயனும் அதன் பின் தன் வீட்டிற்குப் போய்த் தன்பெற்றோர் களிடம் கோவிலில் நடந்ததைக் கூறவே அவர்களும் தம்மகனுக்கு மரண மில்லை என அறிந்து மகிழ்ந்தனர். மார்க்கண்டேயனும் முனிவர் என்ற பெயர் பெற்று உலகம் உய்யப் பல நற்செயல்கள் புரிந்து மக்களுக்கு நல் வழிகாட்டினார்''.

சோமநாதர் இக்கதையைச் சொல்லி முடித்ததும் சேகர் ''கதை நன்றாகவே இருக்கிறது. ஆனால் சில நம்பமுடியாத நிகழ்ச்சிகள் உள்ளன. ஒருவேளை இக்கதையைச் சொல்லிக் கொண்டு வந்தவர்கள் மிகைப்படுத்திக் கூறிவிட்டார்கள்'' என்று கேட்டான். சோமநாதரும் ''இருக்கலாம். ஆனால் இம்மாதிரிக் கதைகளில் நந்துநாம் பல நற்போதனைகளைப் பெறுகிறோம். கடவுளை நம்பி நோர் கைவிடப்படார் என்று தெரிந்து கொள்கிறோம். கடமையை ஒருவன் செய்யும்போது அதனால் விளையும் பலன் என்ன என்று கவலைப்படாமல் அதைச் செய்து முடிக்க வேண்டும். மார்க்கண்டேயனின் பக்தியும், எமதர்மனின் செயலும் இவற்றை நமக்கு உணர்த்துகின்றன. இந்த நற்போதனைகளை நாம் மனதில் கொள்வோம்'' என்றார்.

சேகரும் சியாமளாவும் ''ஆமாம் தாத்தா. நீங்கள் சொல்வது தான் சரி. நாழும் இம்மாதிரிக் கதைகள் பற்றி சிந்தித்து படிப்பினைகளை ஏற்போம்'' என்றனர்.

எதற்குப் போட்டி?

மீனா துடுக்கானவள் என்று அந்த ஊரில் பெயர் பெற்று விட்டாள். யாராவது எதாவது கேட்டால் தூக்கி எறிந்து பேசி முகத்தில் அறைவது போல பதிலைக் கூறி வந்ததால் அவள் அப்படி ஒரு பெயர் பெற்று விட்டாள். அவள்கல்யாணமாகி கணவன் வீட்டிற்குச் சென்றால் அங்கு எப்படி இருப்பாளோ என்று அவளது பெற்றோர்பயப்படலானார்கள்.

ஒரு நாள் அவளைப் பெண் பார்க்க ஆறுமுகம் என்பவன் தன் தாய் சிவகாமியுடனும் தந்தை அண்ணாமலையுடனும் வந்தான். சிவகாமியோ வாயாடி, சண்டைக்காரி. இதை மீனாவும் அவளது பெற்றோரும் அறிந்து நந்தனர். ஆறுமுகம் நல்லவன் பள்ளி ஆசிரியராகத் தன் ஊரில் வேலை பார்த்து வந்தான். பெற்றோருக்கு ஒரே மகன். அக்கா தங்கை என்று யாருமில்லை. அண்ணா

மலைக்கு ஊரில் சொந்த வீடும் கொஞ்சம் நல்ல விளைச்சல் நிலமும் இருந்தது.

மீனாவுக்கும் ஆறுமுகத்தையும் பிடித்துப் போயிற்று அவர்களது பெற்றோர் களும் சம்பந்தித்தனர். சிவகாமியும் மீனாவைத் தன் மருமகளாக ஏற்பதாகக் கூற வே மீனாவுக்கும் ஆறுமுகத்திற்கும் கல்யாணம் நடந்து விட்டது. ஊரார் துடுக்கு மீனாவும், சண்டைக்காரி சிவகாமியும் எப்படி சேர்ந்து இருக்கப் போகிறார்களோ என்று கவலைப்படலானார்கள்.

மீனா தன் கணவன் வீட்டிற்குச் சென்றாள் அவளது பெற்றோர்களோ அவள் எந்த நிமிடம் தன் துடுக்குப் பேச்சால் மாமியார் வீட்டில் சண்டை போட்டு விட்டு வரப் போகிறாளோ என்று பயந்து கொண்டிருந்தார்கள். அங்கு அண்ணாமலையோ தன் மனைவி சிவகாமி மருமகள் மீனாவின்

சண்டை போட மீனா கோபித்துக் கொண்டு எப்போதுதான் பிறந்த விட்டிற் குப் போய் விடுவாளோ என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாள்.

ஆனால் அவர்கள் எதிர்பார்த்தபடி எல்லாம் எதுவும் நடக்கவில்லை. எனெனில் சிவகாமி தன் மருமகளைப் போல நல்லவள் எங்கும் இல்லை என்று ஊராரிடம் எப்போதும் கூறி வந்தாள். இது போலவே மீனாவும் தன் மாமியா ரைப் போல நல்லவளை எங்குமே பார்க்க முடியாது என்று தான் பார்த்தவர்களிடம் எல்லாம் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தாள். இப்படி யே சில மாதங்கள் கழிந்தன.

ஒரு நாள் மீனாதன் ஊருக்கு வந்தான். அங்கு எல்லோரும் அவளிடம் அவள் மாமியாரைப் பற்றி விசாரித்தார்கள். அவளும் எல்லோரிடமும் தன் மாமியார் மிகவும் நல்லவள் என்று கூறினாள். அன்றிரவு அவளது தாயார் மீனாவிடம் "ஆகா! உனக்கு நல்ல இடமாக அமைந்து விட்டது. உன் மாமியாரும் மிகவும் நல்லவள் என்று எல்லோரிடமும் சொல்கிறாய். உன் அதிர்ஷ்டமே அதிர்ஷ்டம்" என்றாள்.

மீனாவோ "நீதான் என் அதிர்ஷ்டத் தை மெச்சிக் கொள்ள வேண்டும்" எனவே மீனாவின் தாயாரும் "ஏன் ஒரு மாமியார் மருமகளைக் கொடுமைப் படுத்தாமல் இருப்பது மருமகனின் அதிர்ஷ்டம்தானே" என்று கேட்டாள். மீனாவும் "என் மாமியார் கொடுமைப் படுத்த மாட்டாள் என்று ஏன் நினைக்

கிறாய்?" என்று கேட்டாள். மீனாவின் தாயாரும் "ஆமாம்! மறந்தே விட்டேன். உன் மாமியார் வாயாடி என்றும் சண்டைக்காரி என்றும் பெயர் பெற்றவளாயிற்றே" என்றாள்.

மீனாவும் "இது தெரியுமல்லவா உனக்கு இப்படிப்பட்டவளிடம் சுமுகமாக வாழும் என்னை ஏன் பாராட்டாமல் இருக்கிறாய்?" என்று கேட்டாள். மீனாவின் தாயாரும் "அவளைச் சரி செய்து கொண்டு போவது மிகவும் சிரமமே என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அதனால் தான் உனக்கு அதிர்ஷ்டம் என்றேன்" எனக்கூறினாள்.

மீனாவும் "அப்படியானால் கேட்டுக் கொள். என் மாமியார் என்னைக் கொடுமைப்படுத்தியே வருகிறாள். நான்

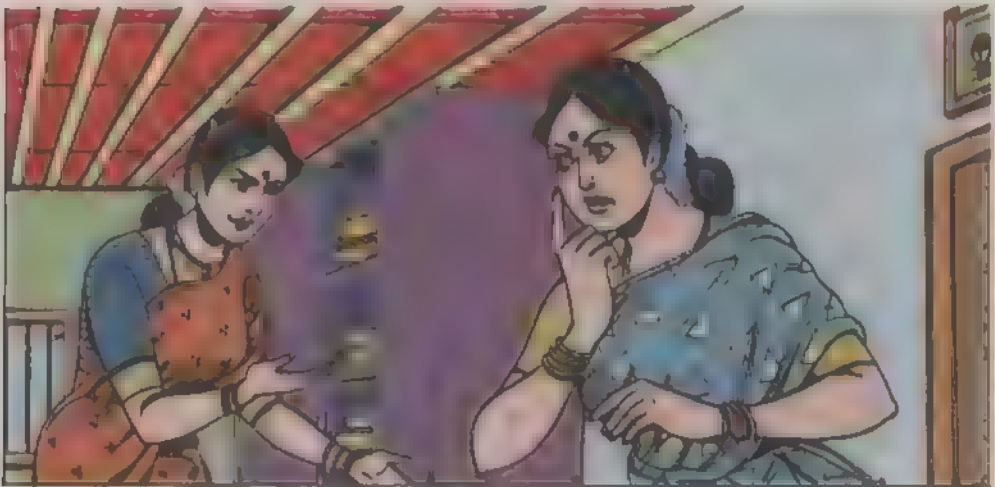
மிகவும் நல்லவளாக இருப்பதால் தான் அவளைப் புகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறேன். பெற்றதாயான நீயே என் நற்குணத்தைப் புகழாவிட்டால் இது வரை நான் சிரமப் பட்டது எல்லாம் வீணே" என்றாள்.

மீனாவின் தாயும் "இதுவா வீஷயம்! இது எனக்குத் தோன்றவில்லையே. நான் வந்து உன் மாமியாரிடம் நாக்கை பிடுங்கிக் கொள்ளும்படி நான்து கேள்விகளைக் கேட்கிறேன் பார்" என்று ஆத்திரப்பட்டுக் கூறினாள். அது கேட்டு மீனா "வேண்டாம் அம்மா! நான் நல்லவள் என்பதையும் என் மாமியார் நல்லவளல்ல என்பதையும் நீ தெரிந்து கொண்டால் அது போதும்" என்றாள்.

ஆனால் மனது கேளாமல் மீனாவின் தாயார்தன் ஊரிலேயே உள்ள சிவகாமியின் உறவினாளான பத்மாவின் வீட்டிற்குப் போய் சிவகாமியைப் பற்றி குறை கூறினாள். பத்மா 'களுக்'கென்று சிரிக்க வே மீனாவின் தாயார் ஏன் சிரிக்கிறாய் என்று கேட்டாள். பத்மாவும் "உன்

பெண் மீனாவும் அவள் மாமியார் சிவகாமியும் குள்ள நரிகள். சரியாக வேஷம் போடுகிறார்கள். போனவாரம் அவளது ஊருக்குப் போயிருந்தேன். அப்போது தான் குட்டு வெளிப்பட்டது. சிவகாமி தான் நல்லவளெனப் பெயர் பெறத்தன் மருமகளைப் புகழ்கிறாள். மீனாவோ தான் நல்லவளெனப் பெயர் பெற வேண்டும் என்பதற்காகத் தன் மாமியாரை ஒரேயடியாகப் புகழ்கிறாள். இரண்டு பேர்களிடையேயும் இதற்குத் தான் போட்டி. இருவரின் இயல்புகள் சற்றும் மாறவில்லை. இருவரின் நோக்கமும் கெட்டதே இதனால் ஊராருக்கு ஒரு நன்மை. அது என்னவென்றால் இரண்டு பேரும் இப்படி ஒருவரையெருவர் புகழ்ந்து கொண்டே இருப்பதால் அவர்களுக்குச் சண்டை போட நேரம் இருப்பதில்லை. அதனால் அந்த ஊரார் நிம்மதியாக இருக்கிறார்கள்" என்றாள்.

அதைக் கேட்டு மீனாவின் தாயாரும் 'களுக்'கென்று சிரித்துவிட்டாள்!

கதையின் முடிவை எழுதுங்கள்! கவர்ச்சிகரமான பரிசைப் பெறுங்கள்

ஆக்க பூர்வமான போட்டி

ஒரு கதையின் முன்பகுதி கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது அதைப்படித்து விட்டு அதன் சரியான முடிவை 200 சொற்களில் எழுதி அனுப்ப வேண்டிய தேர்வுகள் வேலை இப்போட்டி இளைஞர் களுக்கு மட்டுமே அதனால் அனுப்பப்படும் கதையின்பகுதியுடன் உங்கள் பெயர், வயது, படிக்கும் வகுப்பு, பள்ளி ஊர், அதன் பின் கொடுக்கிய விவரங்களை தெளிவாக எழுதி அனுப்பவும் பெரிய வர்களின் உதவி இல்லாமல் தங்களை முயன்று இந்த அரியவாய்ப்பால் பயனடைபவர்கள்

மலையபுர மன்னன் மார்த்தாண்டவர்மன் முதலமை அடைந்து விட்டதால் தனக்கான பிரதாபநாயகத்துவிண்ணைப் பட்டபட்டி நாட்டின் மன்னனாகக் கொண்டான் அதற்கு முன் நாட்டைச் சுற்றிப்பாடத்து வரும்படித் தன் மகனிடம் அவன் கூற வே பிரதாபனும் தன் குதிரைமீதமர்ந்து கிளம்பினான்

கொஞ்சதூரம் போனதும் குதியிலிருந்து இறங்கி அதனை ஓரிடத்தில் விட்டு பிரதாபன் நடந்தே சென்றான் கொஞ்சதூரம் போனதும் அவனது ஒரு கால் செருப்பு அறுந்து விட வே இவன் இரண்டு செருப்புகளையும் தூக்கிவந்து விட்டு செருப்பு இல்லாமலே வெறும் காலைடன் நடந்து சென்றான். கொஞ்சதூரம் போனதும் அவனது வலது காலில் ஒரு முள்கைத்தது வலிபொறுக்க முடியாமல் அவன் அங்கு நுத்த ஒரு பாறைமீது உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பான் உதவிபுரிய வருவார்களா என்று எதிர்பார்க்கலானான்

சற்றுதேரம் கழிந்ததும் ஒரு இளம் பெண் வயலில் வேலை செய்யும் தூதரத்தைக் குத்திய உணவு எடுத்துக்கொண்டு அவ்வழியே வந்தாள்.

இக்கதையின் பின்பகுதியை எழுதிக்கதைலைப்பையும் கொடுத்து ஆக்க பூர்வமான போட்டி கதை என எழுதி அக்டோபர் 31க்குள் எம்க்குக் கிடைக்குமாறு அனுப்புவர்கள்.

செப்டம்பர் 2000 பாரததரிசனப்பதிர் விடைகள்

1. ஆ) ஆரியப்பட்டர்

ஆ) காவ்மீரிலுள்ள அமர்நாத்தில்

இ) நசிகேதன்

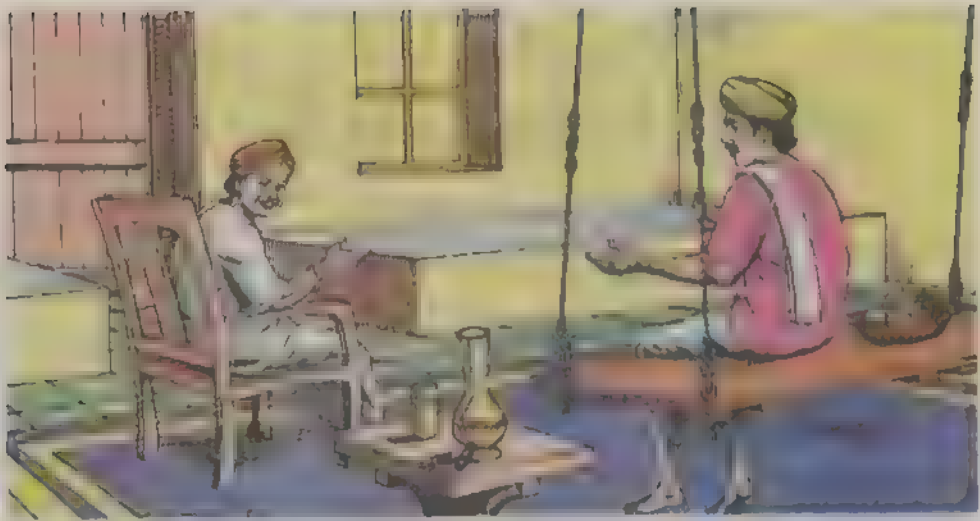
ஈ) சார்வாகர், ஜாபாலி (சத்தியகாம ஜாபலி அல்ல) கோசாலர்

உ) அக்பர் (தின். எ. இலாஹி)

ஊ) ரூரூவர் பிரமத்துவர்

பாறைமீது உட்கார்ந்து காலையிடித்துக் கொண்டிருந்த பிரதாபனைப் பார்த்து "என்னமோ" முன்குதலிட்டதா" என்று கேட்கவே அவன் ஆமெனத்தலையை அசைத்தான் அவன் உடனே உணவு மூட்டை கைகீழ் வைத்துவிட்டு ஒரு பெரிய முள்ளை எடுத்து வந்து அதனால் பிரதாபன் காலில் குத்திய முள்ளை எடுத்தான் அப்போது அவனது காலில் நுத்து நுத்தம் வாய்லே அவன் சுற்றலும் பாதத்து ஒரு செடியிலிருந்து சில இலைகளைப் பறித்து வந்து அவற்றைக் கசக்கி சாறு எடுத்து கால்லாத்தம் கசுந்த தூபத்தில் தலிவாள பிறகு தனது படைகளைப் பைக் கிழித்து அவனது காலில் கடப்பாட்டான்.

அப்போது பிரதாபன் "அப்பாடா வலிப்பாயிற்று" என்று கூறி "பெண்ணே! நீ செய்த இந்த உதவிகளுக்கென்ன கொடுக்கிறேன்" என்றான் அவனது சித்த வாறே "பேஷ் பேச்சென்னவோ பெரிய மகாராஜா பேசுவது போல இருக்கிறதே நீ என்னை மனத்து கொண்டு உனபட்டித் துராணியாக ஆக்கிகொள்ள முடியுமா" என்று கேலிசெய்வதுபோலக் கேட்டான்

மணமகள் தேர்வு!

கோவிலூர் கோவிந்தராஜன் பெரும் பணக்காரர். அவர்தம் மகன் கந்தர ராஜனுக்கு ஏற்ற பெண்ணாகப் பார்த்து அவனுக்கு மணமடிகதுவைக்க நினைத்தார். அவன் அவாது ஒரே மகன். இளைஞன், அழகானவன், நன்கு படித்தவன். என்னை அழகாகவும், அறிவுள்ளவனாகவும் உள்ள பெண்ணை தேர்ந்தெடுக்க அவர் நிச்சயித்தார். ஆனால் பல பெண்களைப் பார்த்தும் அவர் எதிர் பார்த்தபடி ஒருத்தி கூடக் கிடைக்கவில்லை. அழகிருந்தால் அறிவு இல்லை, அறிவு இருந்தால் அழகில்லை. இப்படிப்பட்டவர்களே அவர் பார்த்த பெண்கள்.

அவர் அன்றும் எங்கே போய்பார்க்கலாம் என்று யோசித்துக் கொண்டிருந்தபோது அவரது வெளியூர் நண்பர்

ரங்கராஜன் வந்தார். அவரிடம் பேச்சுவாங்கில் கோவிந்தராஜன் தன் மகனின் திருமணம் பற்றித்தாம் நினைத்திருப்பதைக் கூறினார். ரங்கராஜனும் "கல்யாண விஷயத்தில் ஆணாலும் சரி, பெண்ணானாலும் சரி, எப்படிச் செயல்படுகிறார்கள் என்பதைக்கான் முதலில் கவனிக்க வேண்டும். அழகு, அந்தஸ்து, படிப்பு என்பதெல்லாம் பிறகுதான். நீங்கள் நான் கூறியபடி பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுப்பதானால் திருச்சிக்குப் பக்கத்திலுள்ள பருதூர் என்ற ஊருக்குப் போங்கள். அங்கே சிவராஜன் என்பவருக்கு அழகானவளும், அறிவுள்ளதுமான பெண் ஹேமா என்பவள் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். நீங்கள் ஒரு முறை அங்கு போய் அந்தப் பெண்ணைப் பாருங்கள்.

நீங்கள் விரும்புகிற விதமாய் அவள் இருப்பாள் என்றே நினைக்கிறேன்" என்றார்.

கோவிந்தராஜனும் "சரி, அவரது வீட்டு முகவரியை முழுவதுமாகக் கொடுங்கள்" எனவே, ரங்ராஜனும் ஒரு துண்டிக் காகிதத்தில் எழுதிக் கொடுத்தார். அதை வாங்கிக்கொண்ட கோவிந்தராஜன் நாலைந்து நாட்களுக்குப் பின் மருதாருக்குச் சென்றார். அங்குள்ள வீடுகளில் எது சிவராஜனின் வீடுஎனத் தேடியவாறே அவர் ஒரு வீட்டு வாசலில் நின்றார். அங்கு சேறும் சகதியுமாக இருந்ததால் அவரது காலில் சேறு அப்பிக் கொண்டது. அதற்கு முந்தையதினம் மழை பெய்ததால் தான் தண்ணீர் தேங்கி அப்படி ஆகி விட்டதென்று அவர் புரிந்து கொண்டார்.

அவர் மெதுவாக இரண்டடி எடுத்துவைத்து அந்த வீட்டு வாசல் கதவருகே சென்றார். அப்போது அவ்வீட்டினுள்ளிருந்து இளம் பெண்ஒ ரத்தி ஓடி வந்து அவரைப் பார்த்தாள். அவரும் "பெண்ணே! காலில் சேறு அப்பிக் கொண்டு விட்டது. கொஞ்சம்தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுத்தால் காலை அலம்பிக்கொள்வேன்" என்றார்.

அந்தப் பெண்ணும் "அது சரி, முதலில் நீங்கள் எங்கள் வீட்டைத் தேடித்தான் வந்தீர்களா என்பதைச் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டாள். அவரும் நான்சிவராஜன் என்பவரின் வீட்டிற்குப் போகவேண்டும். ஒருவேளை இதுதான் அவர் வீடோ" என்று கேட்டார். அவளும் "ஆமாம், நீங்கள் தேடிவந்த வீடு இதுதான்.

இருங்கள். தண்ணீர் கொண்டு வருகிறேன். கால் அலம்பிக்கொண்டு உள்ளே வாருங்கள். என் தந்தை உள்ளே இருக்கிறார்''. என்று சொல்லிக் கால் அலம்பிக் கொள்ளத் தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுத்தான்.

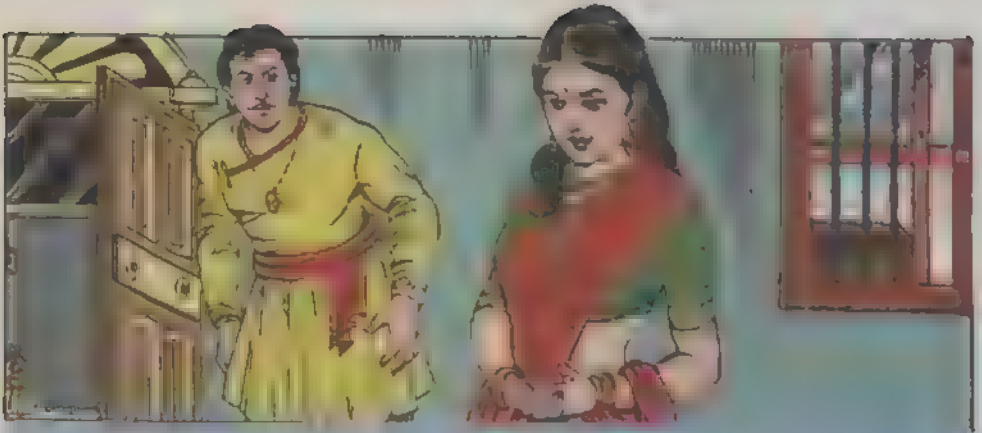
கோவிந்தராஜனும் கால்களை நன்கு அலம்பிக் கொண்டு அந்தப் பெண் கொடுத்த துண்டால் கை கால்களைத்துடைத்துக் கொண்டுவிட்டு அவளிடம் ``ஆமாம், கால் அலம்பிக் கொள்ள நான் தண்ணீர் கேட்ட போது நீ உடனே கொண்டுவந்து கொடுக்காமல் நான் யார் வீட்டிற்கு வந்தவன் என்று கேட்டு அதைத் தெரிந்து கொண்டபிறகுதானே தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுத்தாய். இது கொஞ்சம் விசித்திரமாக இருக்கிறதே'' என்றார்.

அதற்கு அவளும் ``இதில் விசித்திரமாக எதுவும் இல்லையே. நான் உங்களை இதற்கு முன் பார்த்ததே இல்லை. அதாவது நீங்கள் இந்த

வீட்டிற்கு முற்றிலும் புதியவர். நீங்கள் தேடிவந்த வீடுஇது இல்லை என்றால் நீங்கள் திரும்பித்தான் போவீர்கள். அப்போதும் நீங்கள் சேற்றை மிதித்துக் கொண்டுதான் போயாக வேண்டும். அப்போது நீங்கள் கால் அலம்பிக்கொள்வது வீண்தானே. அதனால் நீங்கள் பார்க்க வந்தது என்பதைத் தகப்பனார்தான் என்பதை உறுதி செய்து கொண்டேன். அதன் பிறகே நீங்கள் கால் அலம்பிக்கொள்ளத் தண்ணீர் கொண்டு வந்து கொடுத்தேன்'' என்றாள்.

இந்த பதிலைக் கேட்டு கோவிந்தராஜன் ஆச்சரியமும் மகிழ்ச்சியும் அடைந்தார். இப்படி முன்கூட்டியே எதையும் யோசித்துச் செயல்படும் இக்கப் பெண்தான் கன் மகனுக்கு மனைவியாகவேண்டும் என்று அவர் தீர்மானித்துக் கொண்டார். அதனால் சிவராஜனிடம் தன் மகன் கந்தாராஜனுக்கு ஹேமாவைப் ``பெண்கேட்க'' அந்த வீட்டிற்குள் சென்றார்.

போதும் உன் கதை!

கிட்டுவை யார் கண்டாலும் உடனே ஓடி ஒளிந்து கொள்வார்கள். காரணம் அவன் அவர்களது கையைப் பிடித்து உட்கார வைத்துத் தான் சொல்லும் கதையை அவர்கள் கேட்க வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்துவான். அப்படியாவது அவன் சொல்லும் கதை சுவாசியமாக இருக்குமா என்றால் அது தான் இல்லை. வழி வழி கொழு கொழுவென்று விளக்கெண்ணெய் போல இருக்கும்.

ஒரு நாள் அவன்கூறும் கதையைக் கேட்க யாரும் கிடைக்காமல் போகவே, அவன் தன் தாயாரிடம் கதை சொல்லப் போகவே, அவன் தனக்கு வீட்டு வேலை நிறைய இருப்பதாகக் கூறிப் போய் விட்டான். பாட்டியோ, வீட்டில் யாருமே சரியாக வேலை செய்யாததால் தான் கண்காணிப்பதால் தனக்கு நேரமில்லை என்று கூறி விட்டான். தன் அத்தை மகளிடம்

அவன் கதை சொல்ல முயலவே, அவள் "போ போ இவ்வாற இதழில் வெளிவந்துள்ள தொடர்கதையை சுவாசியமாகப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்" என்று கூறி விரட்டி விட்டாள்.

கடைசியில் அவனது நண்பன் ஒருவன் அவனுக்குக் கிடைக்கவே, கிட்டு அவனுக்குக் கதை சொல்லலானான். ஒரு மணி நேரம் கழிந்தது. அப்போது அவனது நண்பன் "என்ன கிட்டு! கதை முடிந்து விட்டதா?" என்று கேட்கவே கிட்டுவும் "இல்லையே. இன்னமும் ஆரம்பப் பகுதியில் தான் இருக்கிறோம்" என்றான். அப்போது அந்த நண்பன் "இது தண்ணீர் தடித்து விட்டு வந்து மீதக்கதையைக் கேட்கிறேன்" என்று கூறி நழுவி விட்டான்.

கிட்டு யாரையாவது சந்தித்து விட்டான் அவர் சொல்லும் முதல்

வார்த்தை "அப்பனே நீ கதை மட்டும் சொல்லாதே. வேறு ஏதாவது தகவல் இருந்தால் சொல்" என்பது தான். இதனால் தான் சொல்லும் கதையைக் கேட்க யாரும் இல்லையே என்று வருத்தப்படலானான். அவனுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. பேய். பிசாசுகளுக்குக் கதை கேட்பதென்றால் மிகவும் பிடிக்கும் என்று அவன் கேள்விப்பட்டிருந்தான். அதனால் ஒரு நாள் ரவு அவ்வூர் மயானத்திற்குச் சென்றான்.

கதை சொல்ல யாரோ வந்திருக்கிறான் என்று கேள்விப்பட்டதும் அந்த மயானத்துப் பிசாசுகளெல்லாம் வந்து கிட்டுவைச் சூழ்ந்து உட்கார்ந்து கொண்டன. தன் கதை

யைக் கேட்க அவை ஆவலாக இருப்பது கண்டுகிட்டு மகிழ்ந்து போய் சற்றும் பயப்படாமல் கதை சொல்லலானான். கதையைச் சொல்லி பத்து நிமிடங்களுக்குப் பிறகு அவன் சுற்றிலும் பார்க்கவே, அங்கே ஒரு பிசாக கூட இருக்கவில்லை. மறு நாள் முதல் அந்த மயானத்திற்கு ஒரு பிசாக கூட வரவில்லை. காரணம் கிட்டு எங்கேதம்மை பிடித்து உட்கார வைத்துக் கதை சொல்ல ஆரம்பித்து விடுவானோ என்ற பயம் தான்.

இச்சமயத்தில் ராஜத்துரோகி ஒரு வன் பிடிபட்டான். அவனைச் சித்திரவதை செய்தும்கூட அவனிடமிருந்து எதையும் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அப்போது யாரோ மன்னனிடம் கதை சொல்லும் கிட்டுவைப் பற்றிக் கூறவே மன்னனும் அவனை அழைத்து வந்து முயற்சி செய்து பார்க்குமாறு கூறினான். அரசாங்க வீரர்களும் கிட்டுவை அழைத்து வந்து ராஜத்துரோகியின் முன்னிறுத்தினார்கள், கிட்டுவும் அவனுக்குக் கதை சொல்ல ஆரம்பித்தான்.

ராஜத்துரோகியால் அதைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை. தலைவலிக்கலாயிற்று. கிட்டுவா விடுவான்? கதையைச் சொல்லிக் கொண்டே இருந்தான். இதனால் வெறுப்படைந்து அவன் தான் யாநடைய கையாள் என்பதையும் தங்கள் சதித்திட்டத்தையும் கூறி விட்டான். இதனால் மகிழ்ந்து

மன்னன் கிட்டுவுக்கு ஏராளமாகப் பரிசுகளை அளித்தான். அதனால் திருப்தி அடைந்து விடாமல் அவன் மன்னனிடம் தான் கூறும் கதையைக் கேட்டுக் கொண்டே இருக்க ஒரு வனைக் கொடுக்கு மாறு வேண்டினான்.

மன்னன் அவனது வேண்டு கோளைத் தன் அமைச்சர்களிடம் கூறினான். அவர்கள் யோசனை செய்து தம்மால் முடியாதென அறிந்து அரசாங்கப் புரோகிதரின் உதவியை நாடினார்கள். அவரும் மன்னனிடம் 'அரசே கிட்டு அபூர்வ சக்தி படைத்தவன். அவன் சொல்லும் கதையைக் கேட்க ஒரு மனிதனைக் கொடுப்பது என்பது நம் போன்ற மனிதர்களால் முடியாது. இது தெய்வத்தால் தான்

முடியும். எனவே கிட்டு தன் கதையைப் பனை ஓலையில் எழுத்தாணி கொண்டு எழுதிய வாறே கடவுளைப் பூஜித்தால் அவர் அவன் முன் தோன்றி அவனது கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவார். எனவே இவனுக்கு பூஜையறை என ஒன்றை ஏற்பாடு செய்து கொடுங்கள்'' என்றார்.

மன்னனும் அவனுக்கு ஒரு பூஜை அறையைக் கொடுத்து அதில் ஏராளமான பனை ஓலைகளையும் ஒரு எழுத்தாணியையும் வைக்கச் செய்தான் கிட்டுவும் தெய்வ விக்கிரகத்தின் முன் அமர்ந்து தனக்குத் தோன்றிய கதையை ஓலைகளில் எழுதி அதை மந்திரம் போலப் படித்து கடவுளை வழிபட லானான். சற்று நேரம் கழிந்ததுமே கடவுள்

குளத்திலுள்ள நீரின் ஆழத்தைப் பொறுத்துத் தாமரைத் தண்டின் நீளம் இருக்கும். அது போல, மனிதனின் மனதிற்கேற்ப அவனது உயர்வு மதிப்பிடப்படும்.

அவன் முன் தோன்றி "உன் இந்த மந்திரத்தை நிறுத்து" என்றார்.

கிட்டுவும் "ஆகா! என் பாக்கியமே பாக்கியம். உங்கள் தரிசனம் கிடைத்ததே. நான் சொல்லும் கதையைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்க ஒரு மனிதனைக் கொடுத்து அருளுங்கள்" என வேண்டினான். கடவுளும் புன்னகை புரிந்தவாறே "மகனே! ராமாயணம், மகாபாரதம் ஆகியவை நாளாவட்டத்தில் புகழ் பெற்றது போல உன் படைப்பும் புகழ் பெறும். அதற்கு என்று ஒரு வேளை வரும். அது வரை நீ எழுதியதை மட்டும் என் முன் உரக்கப் படிக்கக் கூடாது" என்றார்.

"அப்படியானால் என் கதையை கேட்க ஒருவன் எப்போது வருவான்?" என்று கிட்டு கேட்கவே கடவுளும் "நீ எழுதி வைக்கும்

கதைகள் எப்படியாவது வானொலி நிலையங்களுக்கும் தொலைக் காட்சி நிலையங்களுக்கும் கிடைத்து விடும். அப்போது அது விஞ்ஞான யுகம். உன் கதைகளை அவை தொடர் கதையாக ஒளி, ஒலி பரப்பும். அப்போது உன் கதையை ஒருவன் மட்டுமல்ல, லட்சக்கணக்கான மக்கள் கேட்பார்கள். ஆனால், ஒன்று மட்டும் நினைவில் வைத்துக் கொள். நீ எழுதும் தொடர்கதையை என் முன் உட்கார்ந்து மெதுவாகவோ உரக்கவோ படிக்க மட்டும் கூடாது" எனக் கூறி விட்டு மறைந்தார்.

கிட்டு இருந்த யுகம் துவாபரயுகம். கலியுகம் வந்ததும் யாரும் கேட்க பயந்த கிட்டுவின் கதைகள் விஞ்ஞான சாதனங்கள் வாயிலாக ஒலிக்கவாயின.

வாக்கு தவறவில்லை!

ஜமீன்தார் ஜகதலப்பிரதாய் நற்பணிகளுக்கு பெயர் பெற்றவர். மக்கள் அவரைப்புகழ்ந்தாலும், ஒரு சிலருக்கு அவர் மீது பொறாமை இருக்கத்தான் இருந்தது. ஒரு நாள் ஜமீன்தார் தம் மானிகை முன்னர்ப் பிரமுகர்களுடன் நாட்டு வளப்பம் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது ஒரு செப்பி வந்ததைக் காரன் அங்கு வந்து "எஜமானே! நான் என் வித்தைகளைச் செய்து காட்ட அனுமதி கோருகிறேன்" என்றான்.

ஜமீன்தாரும் "ஆகா! செய்து காட்டு. நாங்களும் சந்திதாஷ்ப்பப் போம் நீ கேட்பதை நான் உனக்குக் கொடுக்கிறேன்" என்றார். வித்தைக் காரனும் "என் கோரிக்கையை நிறை

வேற்றவீர்களல்லவா? வாக்குத் தவற மாட்டீர்களே" என்றான். ஜமீன் தாரும் "நான் என்றுமே வாக்கு தவறியது இல்லை" எனவிட என்ன விதம்பினாலும் அனைக் கொடுக்கிறேன் வித்தைகளைச் செய்து காட்டு" என்றார்.

செப்பிடு வித்தைக்காரனும் சில வித்தைகளைச் செய்து காட்டினான். தாரையும் அங்கிருந்த பிரமுகர்க ளையும் பார்த்துவிட்டு அப்போது ஜமீன்தார் "உஷ, உஷ!" உன் கோரிக்கை என்ன? சொல் நீ கேட்பதைக் கொடுக்கிறேன்" என்றார். வித்தைக்காரனும் நான் கங்களை மொட்டைத்தலையுடனும் மீசை இல்லாமலும் காண விரும்புகிறேன்" என்றான். அது கேட்டு

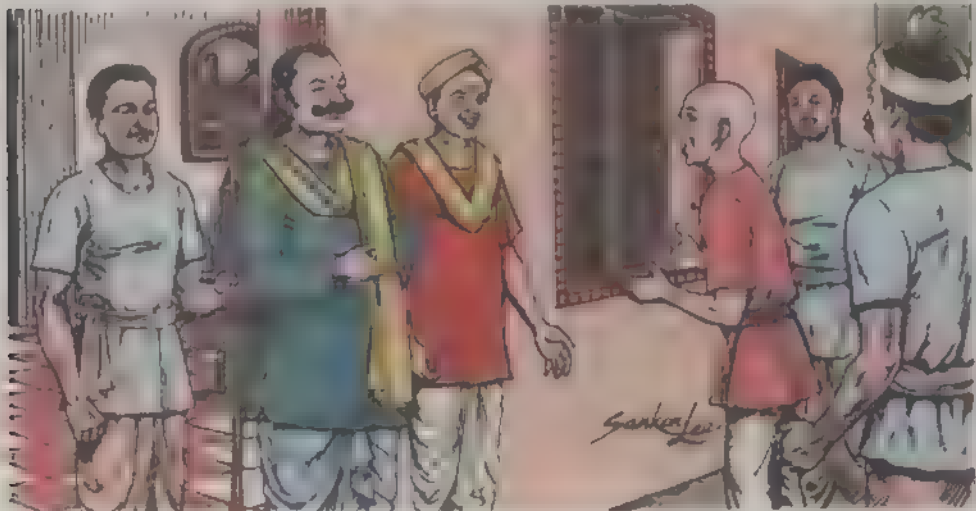
ஜமீன்தாரரும் அங்கிருந்தவர்களும் திகைத்துப் போனார்கள். ஜமீன்தாரரின் மீசைதான் அவருக்கு கம்பீரமான தோற்றத்தை அளிப்பது. அதை எடுத்து விட்டால் எவ்வளவு அவமானம்!

ஜமீன்தார் என்ன செய்வது என்று யோசிக்கலானார். அவரது திவான் சோமசர்மாவிற்கு செப்பிடு வித்தைக் காரன் ஜமீன்தாரரின் எதிரிகளின் கையாள் என்றும் அவர்கள் ஜமீன்தாரை அவமானப்படுத்தத் திட்டிய திட்டம் அது என்றும் தெரிந்து விட்டது. ஜமீன்தாரரிடம் அவர் "நீங்கள் கவலைப்படாதீர்கள். நான் இவனது விருப்பத்தை நிறைவேற்றுகிறேன்" என்று கூறி செப்பிடுவித்தைக் காரனிடம் "நீ என்னோடு வா" என்று கூறி அவனை அழைத்துக் கொண்டு போனார்.

"இந்த திவான் என்ன செய்யப் போகிறார்? வித்தைக்காரனுடன் நாவிதனை அழைத்துக் கொண்டு

வந்து ஜமீன்தாரரின் தலையை மொட்டை அடித்து மீசையை எடுத்து விடச் செய்யப் போகிறாரா? "என்று எண்ணி எல்லோரும் கலங்கினார்கள்.

சோமசர்மா வித்தைக்காரனுடன் திரும்பி வந்தார். அவனது தலை மொட்டை அடிக்கப்பட்டிருந்தது. அவனது முகத்து மீசை மழுங்கச் சிரைக்கப்பட்டிருந்தது. சர்மா அவனை ஜமீன்தார் முன் நிறுத்தி அவனிடம் "நீ கேட்டது என்ன? ஜமீன்காரை மொட்டைத்தலையுடனும் மீசை இல்லாமலும் பார்க்க வேண்டும் என்பது தானே! இதோ ஜமீன்தார் இருக்கிறார்! நீ மொட்டைத் தலையுடனும் மீசை இல்லாமலும் தானே இருந்து அவரைப் பார்க்கிறாய். உன் விருப்பம் நிறைவேறி விட்டது" என்றார். எல்லோரும் சந்தோஷத்தில் கை தட்டி பலமாகச் சிரித்தார்கள். செப்பிடு வித்தைக்காரன் அவமானம் தாங்காமல் ஒடியே போய் விட்டான்.

மகாபாரதம்

பாண்டவர்களைப்பற்றி திருதாஷ்டிரன் கூறியதைக் கேட்ட சுஞ்சயன் "மன்னனே! பாண்டவர்களிடம் எவ்விதமந்திரசக்தியோ அல்லது மாய சக்தியோ இல்லை. போரில் அவர்கள் தமக்குள்ள பலத்தைக் காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடைப்பிடிக்கும் தர்மநெறியே அவர்களுக்கு வெற்றியை அளித்துக் கொண்டிருக்கிறது. உம்புதல்வர்கள் புரிந்த கெட்ட செயல்களே அவர்களை அழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. உமக்கு எவ்வளவோ பேர்கள் அறிவுரைகளைக் கூறினார்கள். நீர் அவற்றில் ஒன்றையாவது ஏற்று நடந்தீரா? விதுரர்,

பிஷ்மர், துரோணர், நான் என்று எல்லோரும் எவ்வளவு எடுத்துக்கூறினோம்? நீர் கேட்டீரா? நீர் கேட்டது போல துரியோதனன் இப்போது பிஷ்மரிடம் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறான். அதைக் கேளும்" என்றான்.

துரியோதனன் பிஷ்மரிடம் "மிதாமகரோதாங்களும்துரோணரும்கிருபரும் மற்றும் பல மகாரதர்களும் எனக்காக கடுமையாகப் போர்புரிந்தும் பாண்டவர்களைத் தோற்கடிக்க முடியவில்லையே. இதற்குக் காரணம் என்ன?" என்று கேட்டான். பிஷ்மரும் "நான் பலமுறை கூறிவிட்டேன். இப்போதும் கூறுகிறேன்.

நடக்கும்" என்ற குரல் உயரத்திலிருந்து ஒலித்தது. தேவர்களும் முனிவர்களும் அந்த விமானத்தை பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போதே அது மறைந்து விட்டது. அப்போது அவர்கள் பிரம்மாவிடம் "நீங்கள் யாரிடம் வேண்டிக் கொண்டீர்கள்" என்று கேட்டார்கள். பிரம்மாவும் 'அவர் மகாவிஷ்ணு, ராட்சஸர்களும் அக்கர்களும் மீண்டும் தலைதூக்க ஆரம்பித்து விட்டார்கள். பூவுலகில் அவர்களை ஒழிக்க ஒரு நானோடு நாராயணனும் தேவை. மகாவிஷ்ணு தான் நாராயணனாக பூவுலகில் அவதரிக்க வேண்டும். அவரோடு தேவர்களும் பூலோகத்தில் பிறப்பார்கள் இந்த நாராயணனையும் அனரோடு சேர்ந்தவர்களையும் யாராலும் வெல்ல முடியாது இதை அறியாதவர்களை மூடர்கள் என்று தான் கூற வேண்டும்". என்றார்.

ஸ்ரீகிருஷ்ணன் பாண்டவர்களின் பக்கம் இருக்கும்வரை அவர்களை யாராலும் வெல்ல முடியாது" என்றார் மேலும், விஸ்வோபாக்கியானத்தை அவர் துரியோதனனுக்கு விளக்கலானார்.

ஒருதடவை பிரம்மா, கந்தமாதனப் புவதத்தில் இருந்தபோது தேவர்களும், முனிவர்களும் அவரைக்காணவந்தார்கள் அப்போது ஆகாயத்தில் ஒளி வீசிக் கொண்டு ஒரு விமானம் பறந்து பிரம்மா அதைக் கண்டு கைகூப்பி வணங்கியானத்தில் அமர்ந்தார். அதைக்கண்டு தேவர்களும் முனிவர்களும் அதை வணங்கினார்கள். பிரம்மா அதனைப் பார்த்து "தேவதேவா! உன் அடிசத்தை யதுவம்சத்தில் பிறக்கச் செய்" என்று வேண்டினார்.

அப்போது "உன் கோரிக்கைப்படி

பிஷ்மர் இப்படி துரியோதனனிடம் கூறி "நீ ஒரு கொடிய அரக்கனாகத்தான் இருக்கவேண்டும் அதனால் தான் கிருஷ்ணரிடமும் அர்ஜுனனிடமும் படைமைகாட்டுகிறாய்" என்றார். அதன்பின் அவர்கள் தம் கூடாரங்களுக்குச் சென்று உறங்கலாயினர்.

ஐக்காவது நாள் பேரர் ஆரம்பமாகியது. இந்த நாட்புப் படைகளும் வியூகங்களை அமைத்துப் போரிடத்தயாராக நின்றன. கௌரவர்கள் மகரவியூகத்தை அமைக்க, பாண்டவர்கள் பருந்து வியூகத்தை அமைத்திருந்தார்கள் அதன் முன்பிமன், சிகண்டி, திருஷ்டத்தயும்னன் ஆகியோர் நின்றனர் இவர்களுக்குப் பின்னால் சாததியகியும், அர்ஜுனனும் இருந்தனர்.

துரியோதனனது ரோணரிடம் "இன்று பாண்டவர்கள் அழிந்து போகும்படி போர்

புரியுங்கள்" என்றான். அது கேட்டு உடனே துரோணர் சாத்தியகியைத் தாக்க லானார். துரோணருடன் பிஷ்மரும், சல்லியனும் இரத்தினர் அவர்களை அமிமன்யுவும், உப பாண்டவர்களும், சிகண்டியும் எதிர்த்தனர். பிஷ்மர் சிகண்டியுடன் போர் புரியவில்லை துரோணர் தான் அவனை எதிர்த்து அடித்துத் துரத்தினார் அச்சமயம் அர்ஜுனன் பிஷ்மரை எதிர்க்கலானான் பாண்டவர் படைக்கும் கௌரவப் படையுடைய கரும் போர் புரண்டு இருகாப்பிஷ்யப் படை வீரர்கள் இறந்து விழுந்தனர்.

அர்ஜுனன் அசுவக் தாமனைச் சாக்கி அவனது கவசத்தை யே துளைத்தான் அதனை அசுவகதாபன் சற்றும் உடையார் செய்யாமல் போர்புரியவே, அர்ஜுனன் அவனை மேலும் தொடர்ந்து தாக்கான் வேறு வீரர்களைத் தாக்கலானான் துரோணனை பிஷ்மன் விளாமல் தாக்கினான் அமிமன்யுலட்சுமணகுமாரனுடன் போர் புரிந்தான். அப்போது கிருபந்தலையிட்டு லட்சுமண குமாரனைக் காப்பாற்றி வேறுபுறத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார்.

சாத்தியகியை, கரும் போர் புரிந்து கௌரவப் படையை அழிக்கலானான் இதைக் கண்ட துரியோதனன் அவனை எதிர்க்கப் பலமாகாதர்களை எவினான் சாத்தியகி அவர்களை அடித்துத் துரத்தி, அவர்களது தலைவனான பூரிசீரவனை எதிர்த்துப் போரிட்டான் அவனோ, சாத்தியகியையும் அவனது வீரர்களை யும் திக்கு முக்காட்செய்தான்.

இச்சமயம் சாத்தியகியின் புதல்வர்கள் வந்து பூரிசீரவனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். ஆனால் பூரிசீரவன் அவர்களை அடித்துவிடுத்தினான் இதுகண்டு கோபம்

கொண்ட சாத்தியகி பூரிசீரவனைக் கந்தமையாகத் தாக்கவே, போர் பயங்கரமாக நடந்தது சாத்தியகி பூரிசீரவனின் தந்தைச் சேதப்படுகதினான். அப்போது பூரிசீரவன் வாளை உருவிக்கொண்டு சாத்தியகியைத் தாக்கினான். இரவுரிடை யே வாட் போர் பயங்கரமாக நிகழ்ந்தது. இரவரும் சற்றும் சளைக்கவில்லை. இரவாவாட்களும் ஒரேசமயம் ஓடியேவ பிஷ்மன் வந்து சாத்தியகியை ஒருபுறமாக அழைத்தார் சென்றான் துரியோதனன் ஓடி வந்து பூரிசீரவனை வேறுபுறமாகக் கொண்டு சென்றான் அப்போது சூரிய அஸ்தமனமாகும் வேளை நெருங்கவே, அன்றையப் போர் அத்துடன் நிறுத்தப் பட்டது.

அந்நாறுதளில் போர் ஆரம்பமாகியது. பாண்டவர்கள் தம் படைகளை

மகரவியூகத்தில் நிறுத்தினார்கள். கௌரவர்களின் படைகள் கிரவுஞ்ச வியூகத்தில் நின்றன. ஆனால் வியூகங்கள் வெகு நேரம் வரை நிலைத்திருக்கவில்லை ஆரம்பத்திலேயே பீமன் துரோணரைத் தாக்கலானான். துரோணரோ அம்புகளைப் பொழிந்து பீமனின் தாக்குதலை எதிர்க்கலானார். இதனால் கோபம் கொண்ட பீமன் எதிர்த் தாக்குதலில் துரோணரது தேரோட்டியைக் கொன்றான். துரோணரோ, தன் தேரைத் தானே ஓட்டிக் கொண்டு பாண்டவர் படையை அழிக்கலானார். பீஷ்மர் வேறு துரோணரோடு சேர்ந்து தாக்குதலைப் பயங்கரமாக்கவே, பீமனுக்குத் துணையாக அர்ஜுனனும் வந்து கௌரவப் படைகளை அழிக்கலானான்.

பீமன் பீஷ்மரைச் சற்றும் லட்சியம்

செய்யாமல் திருதராஷ்டிரனின் புதல்வர்களைக் கொல்லும் நோக்கத்துடன் பாய்ந்து சென்றான். கௌரவர்கள் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். பீமனோ, தேரிலிருந்து குதித்து தன்கதையால் அவர்களை அடித்து வீழ்த்தலானான். தொலைவில் துரோணருடன்போரிட்டுக் கொண்டிருந்த திருஷ்டத்யும்னன் ரதத்தில் பீமன் இல்லாததைக் கண்டு அவன் என்ன ஆனான் என்று திகைக்கலானான். பிறகு பீமன் கௌரவர்களுடன்போரிட்டுக் கொண்டிருப்பதைக் கவனித்து திருஷ்டத்யும்னன் அவனுக்கு உதவ விரைந்து சென்றான்.

பீமனோ, யானைகளையும், குதிரைகளையும், படை வீரர்களையும் அடித்து வீழ்த்திக் கொண்டிருந்தான். கௌரவ வீரர்கள் பீமன் மீது அம்புமாரி பொழிந்து கொண்டிருந்தார்கள். இதைக் கண்ட திருஷ்டத்யும்னன் பீமனுக்கு உதவச் சென்றான். பீமனின் உடலில் அம்புகள் தைத்து பல காயங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன. அவற்றிலிருந்து ரத்தம் வடிந்து கொண்டிருந்தது. திருஷ்டத்யும்னன் அவனைத் தன்ரதத்தில் ஏற்றிக் கொண்டு அவனது உடலில் ஏற்பட்டிருந்த காயங்களைத் துடைத்து அவனை அணைத்துக் கொண்டு மிகவும் பாராட்டினான்.

அப்போது திருதராஷ்டிரனின் புதல்வர்கள் பீமனையும், திருஷ்டத்யும்னனையும் மிகவும் கடுமையாகத் தாக்கினார்கள். திருஷ்டத்யும்னன் சம்மோகனாஸ்திரத்தை எய்து அவர்கள் மயக்கமுற்று விழச் செய்தான். கௌரவர்கள் விழுவதைக் கண்ட துரோணர் பிரக்ஞாஸ்திரத்தை விட்டு அவர்களை

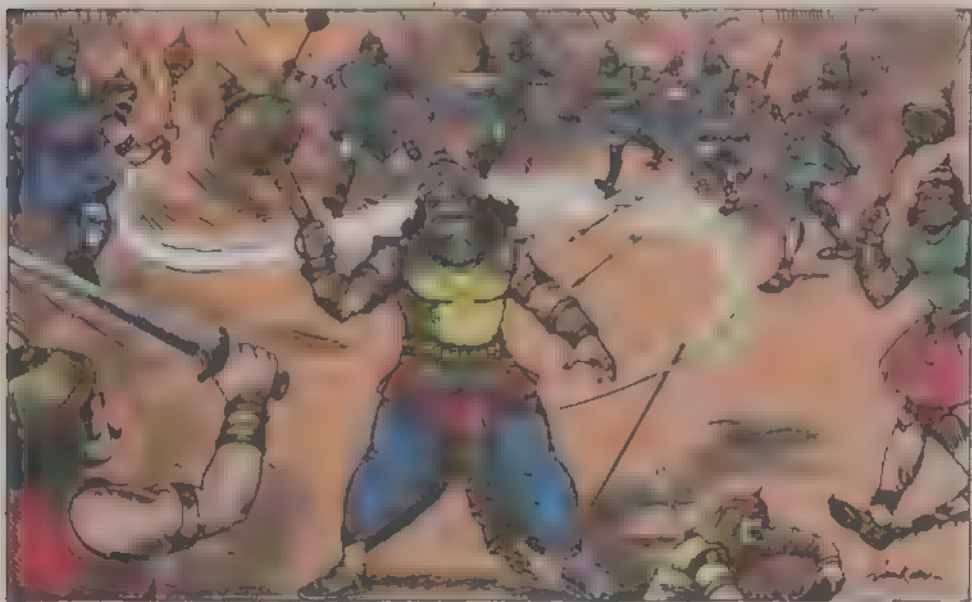
உணர்வுக்குக் கொண்டு வந்தார்.

பீமனுக்கும், திருஷ்டத்யும்னனுக்கும் என்ன ஆபத்து நேரிட்டதோ என்று பயந்து தருமர் அபிமன்யுவைச் சில வீரர்களுடன் அனுப்பினார். அவர்கள் உதவிக்கு வந்தது கண்டு பீமனும், திருஷ்டத்யும்னனும் உற்சாகம் அடைந்தார்கள். அவர்கள் முனைந்து போரிட்டுக் கொண்டிருக்கையில் பாஞ்சால மன்னனும், தந்தந்தையுமான துருபதனை துரோணர் தூக்கித் தூரத்தித் தாக்கிக் கொண்டிருப்பதை திருஷ்டத்யும்னன் கண்டான். உடனே அவன் துரோணரைத் தாக்கச்சென்றான். துரோணரோ, பாண்டவர் படைகளைச் சிதறி ஓடும்படிக்கடுமையாகத் தாக்கிக் கொண்டிருந்தார்.

துரியோதனன் முதலானோர்பிமனை எப்படியாவது தாக்கிக் கொன்று விட வேண்டுமென்று முயன்று கொண்டிருந்தார்கள்.

அனால் அபிமன்யுவும், அவனோட வந்த வீரர்களும் கௌரவர்களின் முயற்சியை முறியடித்து அவர்களை வீரட்டி விட்டார்கள். இங்கு இப்படி நடந்து கொண்டிருக்கப் போர்க்களத்தில் வேறொரு இடத்தில் அர்ஜுனன்கௌரவர் படைகளை அழித்துக் கொண்டிருந்தான்.

அன்றைய மாலைக்குள் பீமனைக் கொன்றுவிட்ட துரியோதனன் துடியாய் துடித்தான். அதனால் அவன் பீமனைத் தாக்கப் போய்த் தன் கொடி, குடை முதலியவற்றை இழந்தான். பீமனின் எதிர்க்காக துதலைச்சமாளிக்க முடியாமல் திணறி ஓடி, கிருபரின் ரதத்தில் அவன் ஏறிக் கொண்டான். அப்போது திருஷ்டதேவன், அபிமன்யு, உபபாண்டவர்கள், கேகயர்கள் முதலானோர் திருகாஷ்டிரனின் புதல்வர்களைத் தாக்கினார்கள். அதில்திருதராஷ்டிரனின்

புதல்வர்களில் ஒருவனான துஷ்க்ணன் என்பவன் இறந்தான்.

துரியன்மறைய ஆரம்பிக்கவே, அன்றையப் போர் முடிந்தது துரியோதனன் தன் கூடாரத்திற்குச் சென்றான். தருமர் பீடனையும், திருஷ்டத்யும்னனையும் பாராட்டி அழைத்துச் சென்றார். சற்று இளைப்பாறியபின் துரியோதனன் பிஷ்மரிடம் 'பிதாமகரோநாம் என்னதான் விபூகம் அமைத்துக் கடுமையாகப் போரிட்டாலும் பாண்டவர்கள் அதனை உடைத்துத்தம் பராக்ரமத்தைக்காட்டி விடுகிறார்களே. பீமன் இன்று நம்கி ரவுஞ் சலியூகத்தைப் பிளந்து கொண்டு நுழைந்து என்னைத்தாக்கித்திக்கு முக்காடச் செயது விட்டானே. அவன் புரிந்த பயங்கரச் சண்டையைக் கண்டு நான் பேச்சு மூச்சற்றுப் போய் விட்டேன் இகனால் நான் மிகவும் கவலைப்படுகிறேன். தாங்கள் எப்படியாவது பாண்டவர்களை ஒழிக்க வேண்டும் என்று மீண்டும் வேண்டிக்கொள்கிறேன்' என்றான்.

அது கேட்டு பிஷ்மர் துரியோதனனிடே வெற்றிபெற வேண்டும் என்று நான் கடுமையாகப் போர்புரிந்து வருகிறேன்

இதில் சற்றும் பின்தங்கி விடவில்லை. பாண்டவர்படையின் மகாவீரர்களும் பகாரதர்களும் சற்றும் சளைக்காமல் போரிடுகிறார்கள் அவர்களை வெல்வது எரிசல்ல ஆயினும் நான் முழுமூச்சுடன் அவர்களை எதிர்ப்பேன். நீ சற்றும் கவலைப்படாதே" என்றார். இது கேட்டு துரியோதனன் அறுதல் அடைந்தான்.

அப்போது பிஷ்மர் "துரியோதனா! நம் பக்கத்திலும் துரோணர், சல்லியன், கிருகவர்டன், அசுவத்தாமன், சைத்தவன், பாஹ்லிகன், சக்திரிசேனன், முதலிய மாவீரர்கள் இருக்கிறார்கள். கஜ, பத, துரக மென்னும் யானைகள், குதிரைகள், காலாட்கள் என நிரம்பிய படைகள் உள்ளன. இவ்வளவு இருந்த போதிலும் உனக்கு நல்லது செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்த ஒரு விஷயத்தைக்கூறுகிறேன். இதவர்களே தாண்டு வந்தாலும் பாண்டவர்களை வெல்ல முடியாது. எனவே போரில் யார் வெற்றி பெறுவார்கள் என என்னால்கூற முடியாது" என்றார்.

துரியோதனனும், பிஷ்மரின் காயங் கருக்கு விசயங்காணி என்ற மருந்தைத் தாவி அவருக்குப் பணிவிடைகள் செய்வதில் மூழ்கினான்.

அமபுலிமாமா

பாரததரிசனம் வாசகர்களுக்குப் போட்டி

இந்த இதழிலுள்ள கேள்விகளின் விடைகள் அடுத்த இதழில் பிரசுரிக்கப்படும். அதற்குள் நீங்களை விடைகளை அறிய முயன்று பாருங்கள்.

- அ) மதாச்சாரியார் ஒருவர் நம்நாட்டில் நான்கு திசைகளிலும் நான்கு மடங்களைப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்றிறுவினார். அவர் யார்?
- ஆ) ஒரு நாட்டின் மீது படை எடுத்துப் போய் அதை வென்ற பின் போரின் பயங்கர விளைவுகளைக் கண்டுமனம் மாறி அகிம்சை வழியை வாழ் நாள் முழுவதும் மேற்கொண்டு அதனைப் பரப்பிய மன்னன் யார்?
- இ) பெண்கவிஞர் பாடகராக மாறி நாட்டைத்துறந்து தொலை தூர ஆலயத்தில் இருந்து பின் ஜோதியில்கலந்த ராணியார்?
- ஈ) நான்கு வேதங்களில் வைத்திய சாஸ்திரம் பற்றிய விஷயங்களைக் கொண்ட வேதம் எது?
- உ) ராஜயோக குத்திரத்தை எழுதிய முனிவர் யார்?

பெரமுகியான இளவரசிக்கு அவளது தந்தை தக்க வரனைத் தேடுகையில் அடுத்த தந்தை நாடிகளிலுள்ள இராசகுமாரர்கள் அவளை மணக்கப் போட்டி போட்டனர். அவ்வித நாடகமும் இளவரசியின நாட்டை விட பலம்பொருந்தியவை இளவரசி தனக்குக்கிடைக்காவிட்டால் அந்நாட்டின் மீது படை எடுக்கப்போவதாக ஒவ்வொரு நாடும் பயமுறுத்தியது. சில நாட்களுக்கு பின் இராசகுமாரர்களும் இராசகுமாரர்கள் படை எடுப்பதாக அந்நாட்டு மன்னர்களுக்குச் செய்தி வந்தது. மன்னர்களுக்கு என்ன செய்வதென்ற தெரியவில்லை. ஒரு சிலர் இளவரசியைக் கொன்று விட்டால் பிராயண தீரத்து விரும்பு என்றார்கள். ஆனால் மன்னன் அதற்கு சமமதிககவில்லை. தந்தையின் இக்கட்டான நிலையைக் காண்கியாமல் இளவரசி விஷம் குடித்து இறந்து போனாள். அந்த இளவரசியார் அவளை மணக்கப் போட்டி போட்ட இராசகுமாரர்கள் யார்?

செக்கு மாடும் பூம்பூம் மாடும்

பாலூரில் பாலுசாரி ஒரு பணக்கார வியாபாரி. அவர் தன் மகன் அருணாசலத்தைப் பட்டணத்திற்குப் படிக்க அனுப்பி அவனது கைசெலவுக்கும் தாராளமாகப் பணம் அனுப்பி வந்தார். அருணாசலமும் கன்ட்ரூஷ்டப் படி செலவு செய்து தன்னை மிஞ்சியவர் யாருமில்லை என்ற எண்ணத்தை வளர்த்துக் கொண்டு ஒருவாறு படிப்பை முடித்துக் கொண்டு தன் ஊரக்கு வந்து சேர்ந்தான்.

ஊரில் ஒரு வேலையும் செய்யாமல் திரிந்து வெட்டிப் பேச்சு பேசுதான் சொல்வதே சரி என்று கூறி அவன் பொழுதைப் போக்கி வந்தான். அதனால் அவனுக்குக் கோவில் மாடு என்ற பெயர் கூட ஏற்பட்ட விட்டது. அவனைக் கண்டாடில் வெட்டிப் பேச்சிற்குப் பிடித்துக்

கொள்வானே என்று எல்லோரும் பயந்து ஒதுங்கலாயினர்.

ஒரு நாள் அருணாசலம் தெருவில் சென்ற கந்தனைக் கூப்பிட்டுப் பான். அவன் கையில் கட்டு போடப்பட்டிருந்தது. அதனால் அருணாசலம் அவனிடம் "கையில் என்னக் து?" எனக் கேட்க அவனும் "கீழே விழுந்ததால் காயம் ஏற்பட்டது" என்றான்! உடனே அருணாசலம் "எப்படி விழுந்தாய்?" எனக் கேட்ட அவன் "ஒடினேன் கல் தடுக்கி விட்டது" என்றான். "ஏன் ஒடினாய்?" என்று அவன் கேட்க கந்தனும் "நாய்துரத்தியது அதனால் ஒடினேன்" என்றான். "நாய ஏன் துரத்தியது?" என அவன் கேட்க கந்தனும் "தெரியாமல் அதன் வாலை மிதித்து விட்டேன். அதனால் அது என்னைது துரத்தியது

என்றான். கொடியன் என்மல்
நாய்... என்றான். தாயன்...
கொடியன்... கொடியன்...
வில்லை. ஏதோ யோசனையில்
நடந்து கொண்டிருந்தேன்" என்
றான். அருணாசலமும் விடாமல்
"அப்படி என்ன யோசனை" என்று
கேட்டான். கொடியன்...
"மண்ணாங்கட்டி. ஆளைவிடு.
சும்மா அறுக்காதே" என்று கூறி
அவனை...
வேகமாக நடையைக்கட்டினான்.

அருணாசலமும் அவனைத்
துரத்திக் கொண்டு போனான்.
பேயன்...
அவன் பார்வையில் படாமல் தப்பி
ஒடிவிட்டான். அப்போது சற்று

தூரத்தில் செத்து ஆய் டிக் கொண்டி
யதை சொக்கன் என்ற வாணியனைக்
கண்டு அவனருகே சென்றான்.
அவனது சொக்கன் என்று வந்தான்
சொக்கன் கொடுக்க இடத்துச் சுற்றி
சுற்றி வந்து கொண்டிருந்தது.
சொக்கன் அந்த மாடு குடிக்கக்
கூட்டில் போய் அவை யுட்கொண்ட
பேயன் தகவல்கள் கொண்டு வந்தான்.

அருணாசலம் சற்று நேரம் வளை
அதை வேடிக்கை பார்த்து விட்டு
சொக்கனிடம் பேசலானான்.
சொக்கனுக்கு அருணாசலத்தைப்
பற்றி நனகு தெரியும். அதனால்
அவன் கேட்ட கேள்விகளுக்கு
பேயன் 'மண்ண' இவ்வளவு என்று
சுருக்கமாகப் பதில் கூறலானான்.
பேயன் அருணாசலத்திற்கு
சலிப்பு ஏற்பட்டது.

சற்று நேரம் அருணாசலம் பேசு
பவன் போய் துன்பம் தீர்த்து கொடுக்க
விடம் சொக்கன் இக்கமலத்திற்கு
என் விணைக போய் தீர் களிதம்
கொடுக்க கூட்டில் வைக்கறாய்" இது
தொடர்ந்து சொல்ல சென்றது.
என்று கேட்டான். சொக்கனும்
அவன் சொல்லியதைப்போல் நடந்து
கொண்ட பின்னர் கொடியன்
சொக்கன் இடக்கூக கொண்டிருக்க
கிறதே" என்றான். அதற்கு
அருணாசலம் தான் கூட்டில்...
இடத்தின் நெறு கொண்டு விளைய
சொத்து கொண்டிருந்தான். பேயன்
கொண்டிருந்திருக்க கொடுக்க
கிறதா? அது உனக்கு எப்படித்
தெரியும்?" என்று கேட்டான்.

சொக்கன் சரித்துக் கொண்டே

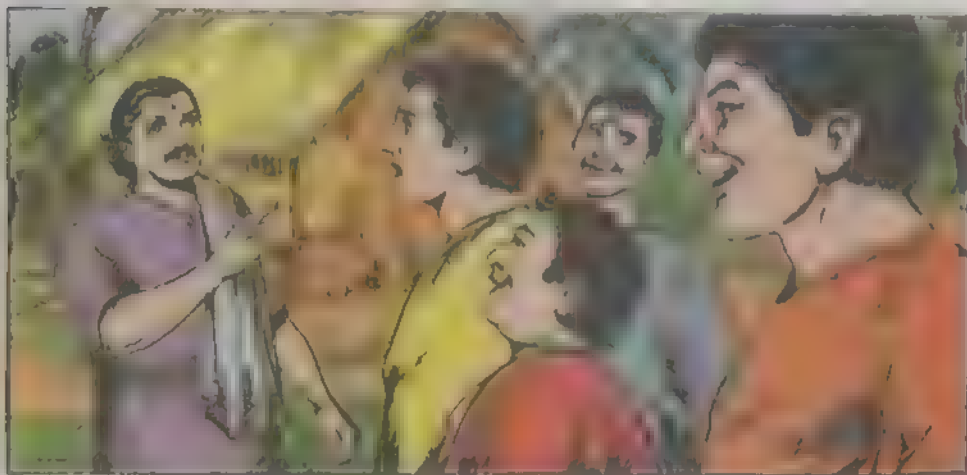
“அதுவா? அசன் கூடச் சில் ஓடு
மணியை நீ கட்டித் தருகிறான் அது
செலுகை துடித்துக் கூறிக் கூறி
பெரும் பெயர் பெற்று விட்டது. அது
எனக்கு மணியோசை கேட்கும்”
என்றான். அப்போது அந்நாளில்
“மாடு சுற்றிவராமல் ஓரிடத்தில்
நின்றது. கொண்டு வந்திருந்த
அப்படி மணியை ஒன்றாகக் கொண்டு
கூடுமே” என்றான்.

அது கேட்டு சொக்கன் எரிச்சல
டைந்து அந்நாளில் அந்த
விடுபவன் போலப் பார்த்து “அது
ஒன்றும் அப்படி மணியை கொண்டு
என்னென்றால் அது ஒன்றாகக் கொண்டு
நின்றது. பெயர் பெற்று விட்டது. அது
எனக்கு மணியோசை கேட்கும்”
என்றான். அப்போது அந்நாளில்
“மாடு சுற்றிவராமல் ஓரிடத்தில்
நின்றது. கொண்டு வந்திருந்த
அப்படி மணியை ஒன்றாகக் கொண்டு
கூடுமே” என்றான்.

அப்போது சொக்கன் “அது
ஒன்றும் அப்படி மணியை கொண்டு
என்னென்றால் அது ஒன்றாகக் கொண்டு
நின்றது. பெயர் பெற்று விட்டது. அது
எனக்கு மணியோசை கேட்கும்”
என்றான். அப்போது அந்நாளில்
“மாடு சுற்றிவராமல் ஓரிடத்தில்
நின்றது. கொண்டு வந்திருந்த
அப்படி மணியை ஒன்றாகக் கொண்டு
கூடுமே” என்றான்.

செய்யாமல் வெட்டிப் பேச்சு
பேசித்திரிபவனை எல்லோரும்
“அதுவா? அசன் கூடச் சில் ஓடு
மணியை நீ கட்டித் தருகிறான் அது
செலுகை துடித்துக் கூறிக் கூறி
பெரும் பெயர் பெற்று விட்டது. அது
எனக்கு மணியோசை கேட்கும்”
என்றான். அப்போது அந்நாளில்
“மாடு சுற்றிவராமல் ஓரிடத்தில்
நின்றது. கொண்டு வந்திருந்த
அப்படி மணியை ஒன்றாகக் கொண்டு
கூடுமே” என்றான்.

அது கேட்டு சொக்கன் எரிச்சல
டைந்து அந்நாளில் அந்த
விடுபவன் போலப் பார்த்து “அது
ஒன்றும் அப்படி மணியை கொண்டு
என்னென்றால் அது ஒன்றாகக் கொண்டு
நின்றது. பெயர் பெற்று விட்டது. அது
எனக்கு மணியோசை கேட்கும்”
என்றான். அப்போது அந்நாளில்
“மாடு சுற்றிவராமல் ஓரிடத்தில்
நின்றது. கொண்டு வந்திருந்த
அப்படி மணியை ஒன்றாகக் கொண்டு
கூடுமே” என்றான்.

இது அம்புலிமாமாவின் பரிசு

பரோபகாரி பழனி

ஒலியம்: திருடர்களும் சாமிவாரும்
பாணி

பழனிக்கு
தாதுவ
பாணிபுத்த
அடைந்த
அப்பகுதி
யி. அது தெருவி
மக்களிடைய
இருக்கிற
கதவுகளையெ
பட்டிதான் பழனி
விட்டிருக்கிற
பெரியதான்

இந்த
பாணிபுத்த
பிடித்துக்கொண்ட
தகவறுவன
எனவே அப்படி
தெரியாத
பெரியதான்

விட்டிருக்கிற
பெரியதான்
பெரியதான்
பெரியதான்

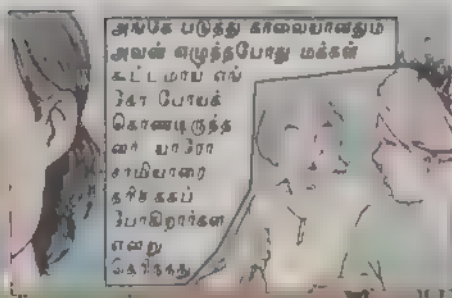
அவருடைய
பெரியதான்
பெரியதான்
பெரியதான்

பாணிபுத்த
பெரியதான்
பெரியதான்
பெரியதான்

இந்தபாணிபுத்த
பெரியதான்

பாணிபுத்த
பெரியதான்

பெரியதான்
பெரியதான்
பெரியதான்

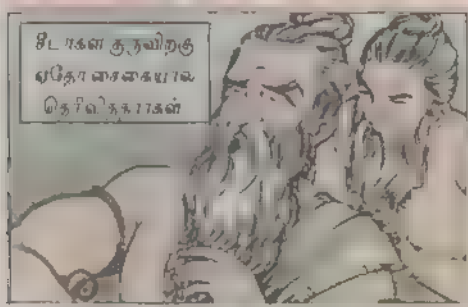
அங்கே படுத்து காவலாளனும்
அவன் எழுத்தப்போது மக்கள்
கட்டமாய் எஸ்
தேர் போய்க்
கொண்டிருந்த
தான் லாரி
சாமிபாளைய
தந்திர கல்
பொய்க்காரர்கள்
என்று
கொடுத்தது

ஊரிலுள்ள திருடர் பயத்
தைப் போக்க சாமிபார்
தேவதைகளுடன் பேசப்
பொய்க்காரர் என்று கேட்டு
அதில் ஏதோ மர்மம்
உள்ளதென அவன்
எண்ணினான்.

தான் என்ன
செய்து கொண்டேன்
மேலும் என்ன
செய்து கொண்டேன்?

தேவ
சாமிபார் என்ன
மேலும்
செய்து

சீடாகள் துருவிற்ரு
ஏதோ மரகதையால்
தெரிவித்தார்கள்

உன்
திரும்பத்தை
தான் நடத்தி
வைக்கிறேன்

தலைபுரியில்
தான் கலாபி

১২ জুন ১৯৮৮
 জ. টি. এল. এল. - ১০৮
 - ১০৮ ১১০৮ ১১০৮
 ১১০৮ ১১০৮ ১১০৮
 ১১০৮ ১১০৮ ১১০৮

[illegible]

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 84

சாதினா திட்டக் இயங்கலையில்
குத்து பல யோசனைகள் வகுத்தார்கள். பத்
தல் போட வேண்டும். மண் வெட்டி
கடப்பாறை கொண்டு வர வேண்டு
மென்று சாமிபார்கட்டளை இருந்தார்.

புலவர் அருள்மொழிவர்ணம்
 ௧௭௭௭ ஆம் ஆண்டு நவம்பர் மீ
 மதுரை நகரில் ௧௭௭௭ ஆம் ஆண்டு
 சிவ. ௧௭ ௧௭௭௭ ஆம் ஆண்டு
 மதுரை நகரில் ௧௭௭௭ ஆம் ஆண்டு
 ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.

செ நடி
கு ந ஸ்ய"

"அப்பாவி மக்களை எத்தனை காலத்திற்கு இப்படியே ஏமாற்றிக் கொண்டிருப்பீர்கள்?" என்று கூறி பழனி அவரது பொய்தாடி, மீசைகளைப் பிடித்து இழுத்து எடுத்தான்.

ஊராபோலி சாமியாரை நன்கு உதைத்தார்கள். பழனி பீடத்தினடியிலிருந்த மூடியைத் திறந்து அவரவா நகைகளை எடுத்துக் கொள்ளுமாறு ஊராரிடம் கூறினான்.

போலிச் சாமியாரும் அவரது சீடர்களும் காவலதிகாரியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டனர். பழனி தன்நாயுடன் அவ்வூரிலிருந்து திளப்பி வேறொரு ஊருக்குச் சென்றான்.

அன்று இதே மாதத்தில் பிறந்தவர்

மகாத்மா காந்தி என்று உலகில் எங்கும் போற்றப்படுப மோகந்தாஸ் கரம்சந்த் காந்தி 1869 அக்டோபர் 2ல் போர்பந்தரில் பிறந்தார்.

இவரது தந்தை போர்பந்தர் மன்னரின் திவானாகப் பணிபுரிந்து, பின்னர் ராஜகோட் மன்னரிடமும் அதே பதவியில் பணிபுரிந்தார்.

மோகந்தாஸ் அவரது பதினெட்டாவது வயதில் சட்டம் பயிலலண்டனுக்கு அனுப்பப்பட்டார். மூன்றாண்டுகளுக்குப்பின் பாரிஸ்ட்ராகி இந்தியாவிற்குத் திரும்பிவந்தார். அப்போது ஏற்கனவே கஸ்தூரிபாயுடன் அவருக்குத் திருமணம் நடந்திருந்தது.

காந்திஜீ 1892ல் தென்னாப்பிரிக்காவிற்குச் சென்றார். அதுவும் இந்தியா போல பிரிட்டனின் குடியேற்ற நாடாக இருந்தாலும் அங்கு வெள்ளையர் ஆதிக்கம் இருந்

ததால் இந்தியர்கள் கீழ்க்காணப்பட்டவர்களாக நடத்தப்பட்டனர். ஒரு முறை காந்திஜீ ரயிலில் முதல் வகுப்பில் பயணம் செய்ய முயன்ற போது அவருடன் அக்கோபுரம் புகழ் பெற்ற செயயபுத் வெள்ளையன் விவரம் பத்திரிகை அமைப்பதையே சாமான்களால் மூடப்பட்டிருந்திருந்ததால் ஏறியப் பார்டர் இடத்திலேயே எதிர்த்துப் போராட்டம் ஏற்படுத்தினார். அவர் தனக்குத் தீரையப் பயணம் செய்து கரும வழக்கறிஞராகத் தயாரிப்பதில் லிட்டுவீட்டு அந்நாட்டில் இந்தியரின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்துத் தர அரும்பாடுபட்டார்.

ஆல் 1914ல் இந்தியாவிற்குத் தென்னாப்பிரிக்காவிலிருந்து வந்தார். அப்போது அவருடைய புகழ் இந்தியா முழுவதும் பரவி இருந்தது. நான்கு

ஆண்டுகளுக்குப்பின் பீகார் மாநிலத்தில் சம்பாரன் பகுதியில் வசாயிகளின் சார்பில் அயல்நாட்டு அபிவிருத்தாட்ட முத்தவான்களுக்கு எதிராக அகிம்சை வழியில் போராட்டம் நடத்தினார். பஞ்சாபில் 1919ல் ஜாலியன்வாலாபாக் படுகொலை நடந்தது.

பிரிட்டிஷ் ஆட்சியாளர்கள் கொடு

மையின் எந்த எல்லை வரை

போவார்கள் என்பதை அது

எடுத்து காட்டியது. காந்திஜி

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்துடன்

ஒத்துழைக்கக் கூடாது என்ற

இயக்கத்தை நடத்தினார்.

ஒரே ஆண்டிற்குள் அவர்

தேசியத்தலைவராக ஆகி

விட்டார்.

தவது வாழ்க்கையின்

அடுத்த கட்டத்தை காந்திஜீ

சமுதாய நலனுக்காக ஒதுக்கி

ஏழை எளியவர்கள் தம்

தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து

கொள்ளுமாறு நூற்று, சுதர்த்துணர்

நெய்தல், தீண்டாமை ஒழித்தல்

போன்றிட்டங்களை அளித்தார்.

1930ல் சபர்மதிவிலிருந்து தண்டி

வரைகட்டமாய் நடந்து சென்று

வரிசெலுத்தாமல் உப்புதயாரித்து

உப்புசத்தியாக் கிரகம் நடத்தினார் அதன் பின்

நா. புவனேந்திரகவுட்க்கு பின்பு இயக்கங்களை

நடத்தப்பட்டு முறைசிறை சென்றார் முடிவில்

1947ல் ஆகஸ்ட் 15ல் ஆசியில் ஜூன் 26 இந்தியாவை

விட்டுச் செல்லவில்லை என்ற அறிவித்தார்.

இக்காலப்பகுதி நடந்த இயக்கம் கண்டு

பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் இந்தியாவை விட்டு

விடுதலையளித்தது. 1947 ஆகஸ்ட் 15ல்

இந்தியா சுதந்திரம் பெற்றது. ஆனால் நாடு இந்

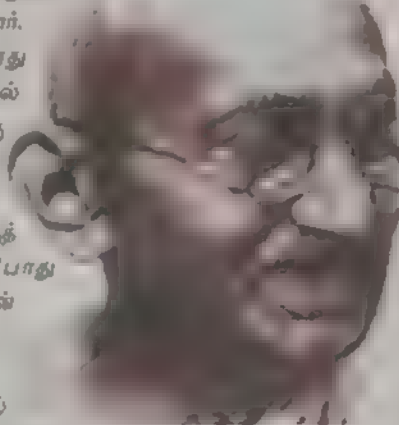
தியா, பாசில்தான் என இருநாடுகளாகப் பிரிக்கப்

பட்டது சிலர் மதத்தின் அடிப்படையில் நாடு

பிரிக்கப்பட்டதற்கு காந்திஜி தான் காரணம் எனக்

கூறினார்கள் அவர்களில் ஒருவன் அவரை 1948

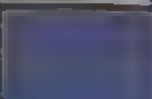
ஜனவரி 30ல் துப்பாக்கியால்கட்டுக் கொன்றான்.

மகாத்மா
காந்தி

உல்லாசம் உற்சாகம் உண்டாகுமே...!

தான் ஏங்கப்பா, அம்மா
அண்ணனே, அதுதான்
தீம, ரக்க போனேன்
அப்பையர் எவ்வளவு பிபிபி
பாரிசு தாய்மர் குடகுதல்,
சறுக்கி மீளையர் மீளையர்,
ஆகியும் போகும், அதுதான்
தினம் பாரை, பெற்ற பெற்ற
தாய்மர் வாய் பாரிசு,
ஆகியும் தினம் பாரை
மீளையர் பாரை தினம் பாரை
தாய்மர் தாய்மர் தாய்மர்
அதிசயம் தீம, ரக்க போனேன்
போனேன் ஏன் தீம
பாரைமர், அது, தீம, ரக்க
பாரைமர், அது, தீம, ரக்க
பாரைமர், அது, தீம, ரக்க

Queen of Indian Theme Parks

MORE WATER... MORE FUN...

மதுரை-திண்டுக்கல் ரோடு, பரவை, மதுரை.

மதுரை-திண்டுக்கல் ரோடு, பரவை, மதுரை.

Modelkanal
Theme Park
Madurai
Dindigul
மதுரை-திண்டுக்கல் ரோடு, பரவை, மதுரை.

மதுரை-திண்டுக்கல் ரோடு, பரவை, மதுரை.

ரூபாய் அற்பமா!

பாலையூரில் பச்சையப்பன் மளிகைக் கடை ஒன்று வைத்து நடத்தி வந்தான். அவன் கடைக்கு அடுத்த ஊர்ப்பணக்காரரான அம்பல வாணர் வாரம் ஒரு முறை வந்து தம் வீட்டிற்கு வேண்டிய சாமான்களை வாங்கிப் போவார். ஒரு முறை அவர் வந்து சாமான்கள் வாங்கியபோது கடைக்காரனுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய பணத்தில் ஒரு ரூபாய் குறைந்தது.

அப்போது அவர் "பச்சையப்பா! உனக்குக் கொடுக்க வேண்டியதில் ஒரு ரூபாய் குறைகிறது. அடுத்த வாரம் வரும் போது அதையும் சேர்த்துக் கொடுக்கிறேன். எனக்கு ஞாபகமற்றி அதிகம். நான் மறந்து விட்டாலும் என்னிடம் கேட்டு

வாங்கிக் கொள்" என்றார். பச்சையப்பனும் அப்படியே செய்வதாகக் கூறினான்.

அடுத்த வாரம் அம்பலவாணர் வந்து சாமான் வாங்கிய போது பச்சையப்பன் "நீங்கள் ஒரு ரூபாய் பாக்கி தர வேண்டுமே" எனவே அவரும் சிரித்துக் கொண்டே ஒரு ரூபாயைக் கொடுத்தார். அதற்கு அடுத்த வாரம் அவர் வந்தபோது பச்சையப்பன் அவர் ஒரு ரூபாய் பாக்கி கொடுக்க வேண்டும் எனவே, அவரும் அதைக் கொடுத்தார். மூன்றாவது முறையும் அவர் கொடுக்க வேண்டியது பாக்கி ஒரு ரூபாய் எனக் கூறி வாங்கிக் கொண்டான். இப்படியே பச்சையப்பன் மேலும் நான்கைந்து வாரங்களில் அவரிட

மிருந்து ஒரு ரூபாய் வீதம் வாங்கி வந்தான்.

ஒருவாரம் அவன் ஒரு ரூபாய் பாக்கி என்று அவரிடம் கேட்ட போது அவரும் "உன் ஒரு ரூபாய் பாக்கியை நான் எவ்வளவு தடவை தான் கொடுப்பது?" என்று சற்றுக் கோபத்துடன் கேட்டார். பச்சையப் பனும் அவரைச் சாந்தப்படுத்தி "நீங்கள் நான் கேட்டபோதெல்லாம் ஏன் ஒரு ரூபாய் கொடுத்து வந்தீர்கள்?" என்று கேட்டான்.

அம்பலவாணரும் "ஏனா? முதல் தடவை நான் ஒரு ரூபாய் கொடுத்த பின் நீ இரண்டாவது முறை பாக்கி என்று கேட்டபோது நான் ரூபக மறதியால் ஒரு ரூபாய் பாக்கி கொடுக்

கவில்லையோ என்று நினைத்து கொடுத்தேன். நீ மூன்றாவது முறை பாக்கி என்று கேட்டதும் நான் முந்தையவாரம் ஒரு ரூபாய் கொடுத்தது நன்கு நினைவில் இருந்தது. ஆனால் நீ தான் வாங்கிக் கொண்டதை மறந்து விட்டாயோ என்று எண்ணி ஒரு ரூபாய் தானே, போகட்டும் என்று கொடுத்தேன். அதற்கு அடுத்த வாரம் நீ கேட்ட போது உன் மீது பரிதாபப்பட்டுக் கொடுத்தேன். ஆனால் அடுத்தமுறை நீ பாக்கி என்று கேட்ட போது இப்படிக் கொடுத்ததை மறந்து போகிற நீ எப்படி வியாபாரம் செய்து வாழப் போகிறாய் என்று சொல்ல நினைத்தேன். ஆனால் சொல்லவில்லை. அதன்

ரகசியமாக தானம் செய்வதும், வீட்டிற்கு வருபவரை கௌரவிப்பதும், தனக்குச் செய்யப்பட்ட உதவியைப் பிறரிடம் கூறுவதும், செல்வம் சேரும்போது கர்வம் அடையாமலும், பிறரை நிரூபணம் செய்யாமல் இருப்பதும் நல்லவர்களுக்கு இயல்பாக நற்குணங்களே.

பின் நீ எவ்வளவு தடவை தான் பாக்கி என்று கேட்டு ரூபாய் வாங்கிக் கொள்கிறாய் என்று பார்க்க நிச்சயித்துக் கொண்டேன்" என்றார்.

அப்போது பச்சையப்பனும் "நீங்கள் முதலில் என்னை மன்னியுங்கள். முதல் தடவை நான் பாக்கி ஒரு ரூபாய் என்று கேட்ட போது கொடுத்தீர்கள். அதை நான் மறந்து விட்டு இரண்டாவது தடவை கேட்ட போது நீங்கள் பணம் கொடுத்து விட்டு ஆச்சரியப்பட்டதை கவனித்தேன். அப்போது நீங்கள் பாக்கியைக் கொடுத்து விட்டது என் நினைவிற்கு வந்தது. அடுத்த தடவை நீங்கள் வரும் போது அதைக் கொடுத்து விட எண்ணினேன். ஆனால் அம்முறை நீங்கள் என்ன

தான் சொல்வீர்களெனப் பார்க்கலாமென்று பாக்கியைக் கேட்டேன். நீங்கள் திடுக்கிட்டுப்பின் சமாளித்துக் கொண்டு பணம் கொடுத்தீர்கள். சரி, எவ்வளவு தடவைகள் நீங்கள் கொடுப்பீர்களெனப் பார்க்கலாம் என்றே நானும் கேட்டேன். நீங்களும் கொடுத்தே வந்தீர்கள். நீங்கள் கொடுத்த ரூபாய்கள் எல்லாம் இந்தப்பையில் உள்ளன. பண விஷயத்தில் தாட்சணியம் கூடாது. கண்டிப்பு இருக்க வேண்டும். ஒரு ரூபாய் தானே என்று அலட்சியப்படுத்தக் கூடாது. கணக்கு என்றால் கணக்கு தான்" என்றான்.

அம்பலவாணரும் "ஆமாம் பச்சையப்பா! நீ சொல்வது சரி தான்" என்று தலையை ஆட்டினார்!

THE AMUL CHEESE BOY

IN PICNIC PANIC

One bright sunny day...

...a picnic is in progress.

Little Munnu Verma crawls away.

Suddenly, huge rocks come tumbling down the mountain.

Amul cheese boy eats an Amul cheese slice...

...and becomes strong and powerful.

He smashes the falling rocks...

All thanks to the cheese that has more milk in it.

Munnu is rescued and back with his family.

Amul cheese slices.

Marketed by Gujarat Co-operative Milk Marketing Federation Limited,
Anand 388 001. E-mail: cheese@amul.com For FREE home delivery of
our products in select cities visit the Amul Cyberstore at www.amul.com

daCunha/ACS/2/2000

போட்டோ வாக்கியப் போட்டி

தலைப்புகள் ஒரு வார்த்தையிலிருந்து நூலைந்து வார்த்தைகளுள் இருக்கலாம். இரு தலைப்புகளுக்கும் தொடர்பு இருக்க வேண்டும்.
போட்டோ வாக்கியப் போட்டி
(முகவரி கீழே தரப்பட்டுள்ளது)

போட்டிக்கான தலைப்புகளை தபால் கார்டில் எழுதி அக்டோபர் 35-ம் தேதிக்குள் வந்து சேருமாறு அனுப்ப வேண்டும். போட்டியில் வெற்றி பெற்ற தலைப்புகள் டிசம்பர் 2000 மாத இதழில் வெளியிடப்படும். சிறந்த தலைப்புகளுக்கு ரூ.100/- பரிசு

வாழ்த்துக்கள்

ஆகஸ்ட் 2000 போட்டியில்
பரிசு பெற்றவர் :
டி. வெங்கடேசன்
12/36, குப்பம்பட்டி,
ஜலகண்டபுரம் வழி
மேட்டூர் தாலுக்கா - 636 50.
பரிசு பெற்ற தலைப்புகள்

முதலாவது போட்டோ : மழலையின் மகிழ்ச்சி மாசற்ற நீரிலே
இரண்டாவது போட்டோ : மழலையின் மகிழ்ச்சி மாகள்ள நீரிலே

அம்புலிமாமா ஆண்டு சந்தா

இந்தியாவில் ரூ. 120.00

Payment in favour of CHANDAMAMA INDIA LIMITED for details address your enquiries to:

Publication Division, Chandamama Buildings, Vadapalani, Chennai-600 026

ofm

RUCHI
RICE

MOH-WON KNOX
WITH ITALIAN & SOUTH KOREAN KNOWLEDGE

new
sensation in
Asia

RICE MADE FROM PURE WHEAT

100% VEG. LOW FAT

HOW TO PREPARE

RUCHI VEG. RICE

Serve : 4-6 persons

INGREDIENTS : Ruchi Rice - 200 gms., Oil - 50 gms., Beans - 100 gms., Carrot - 50 gms., Onion - 50 gms., Tomato - 50 gms., Green Chilies - 2., Black Pepper 1/2 tsp., Water - 400 gm., Salt - 1 tsp.

PREPARATION : Fry Ruchi Rice on low flame until half boiled, after 10 min. wash in cold water, see that rice granules remain separate. Dry up the rice in an open space, keeping ready for cooking. Heat oil in a deckhi or pan. Add chopped onions, green chilies and fry. Then add beans, carrots, tomato pieces and salt to taste. Fry upto 2 minutes. Add warm water as required and cover it. Ensure the rice is cooked up properly and is soft, then add black pepper powder and serve hot.

You can also prepare Biryani, Curd Rice, Upma, Halwa, Kheer etc.

OUR OTHER VERMICELLI PRODUCTS

- ◆ Star Vermicelli ◆ Rice Vermicelli ◆ Stelline Vermicelli
- ◆ Funghetti Vermicelli ◆ Penne Vermicelli ◆ Fusilli Vermicelli ◆ Macaroni

WHEAT RICE BEST RICE RUCHI RICE

RUCHI

RICE

- TASTY
- NUTRITIOUS
- EASY TO COOK

- DON'T WASH
- FRY LIGHTLY
- BOIL FOR 5 MINUTES

OM OIL & FLOUR MILLS LTD.

Type II/8, Industrial Estate, Cuttack. Tel.: (0671) 341320 / 344439, Fax.: 344538
e-mail : ruchi@cal2.vsnl.net.in, web@cal2 - www.ruchispices.com

A quality product of Om Oil & Flour Mills Ltd. Makers of Ruchi Spices.
Winner of Spice House Certificate.

AVAILABLE AT ALL LEADING SHOPS. DEALERS ENQUIRIES SOLICITED.

Maha Cruise

Nutrine Maha Lacto. The Best Lacto in Town.